

BIG BROTHER

PALJASTUI

IHMISUDEKSI!

**Humalaiset
nuoret riehuvat
OTANIEMESSÄ**

AINO MÄKISALOSTA TKY:N ÄÄNIKUNIGATAR!! s.3

**EN KYKENE VALMISTUMAAN
TEATTERIKORKEAKOULUSTA
TAVOITEAJASSA!!**

Jymy-yllätys!!

Pamela Tola paljastaa:

**Juristi pureskeli
pöydän alla s.14
naisten nilkkoja!!**

**KATSO OLETKO EDATTORI!
SUURI VAALITULOSNUMERO**

Politeekkari

**>> NRO 15/2005
TKY OTANIEMI**

sivu 15

**Ideas into
Products**

World-class design, testing, production automation solutions and related products and services for the telecommunication and electronics industries.

Elektrobit supplies the world's foremost brands with the resources needed to produce outstanding wireless-based products.

ELEKTROBIT

WWW.ELEKTROBIT.COM

EI HYVÄLTÄ NÄYTÄ

Toimittajalta

A

skettäin televisiossa esitettiin dokumentti, joka käsitteli maailmanlaajuista himmenemis-ilmiötä. Materiaali dokumentissa oli todella pelottavaa.

Maapalloa on usein verrattu kananmunaan. Sisällä on sula ydin, ja sitä ympäröi ohut kiinteä kuori. Jos analogiaan lisättäisiin vielä ilmakehä, saattaisi sopiva vertaus olla perinteinen maalattu pääsiäismuna. Tämän hyvin ohuen kalvon sisällä on ihmisen elinpiiri. Kokonaisuudessaan ihminen asuttaa noin viisi kilometriä paksua tilaa, joka ulottuu koko maapallon yli.

Jostain kumman syystä ei kuitenkaan näytä olevan paljonkaan väliä, minkälaisia myrkyjä ja saasteita yhteiseen tilaamme työnnetään. Meret on perinteisesti nähty käteväna kaatopaikkana kaikelle aina ydinjätteisiin saakka. Myös yhdyskuntajätteet on vielä viimeaikoihin saakka laskettu suoraan mereen. Tiheän asutuksen ympäröimät Pohjanmeri ja Itämeri ovat ainakin olleet maailman saastuneimpia meriä. Myös Kiinan ja Japanin väliset merialueet ovat huonossa kunnossa. Samaan aikaan näistä vesistä pyydetään kalaa ihmisten ruokapöytiin. Onneksi ainakin Euroopassa on viimein herätty vähentämään mereen laskettujen jätteiden määrää. Nähtäväksi jää, tuleeko vähennys liian myöhään Itämeren kannalta.

Ilmakehään syydettyjen päästöjen vähentämistä ei sen sijaan ole vielä kunnolla edes aloitettu. Kioton sopimusta kuvaillaan sanoilla ”hyvä alku”, mutta alkua pidemmälle sillä ei juuri päästä. Tavoitteena on tietenkin ilmakehän kasvihuoneilmiötä

kiihdyttävien hiilidioksidipäästöjen alentaminen. Arviot tulevasta lämpötilan noususta vaihtelevat laajalla skaalalla.

Arvioita lämpötilan noususta sekoittaa vasta äskettäin havaittu ilmiö, kutsutaan maailmanlaajuisesti himmenemiseksi. Vaikuttaa nimittäin siltä, että auringonvalon voimakkuus on teollisuuden ja liikenteen hiukkaspäästöjen myötä heikentynyt ympäri maailmaa. Todisteina ovat muun muassa haihtumiskokeet, joita on tehty vuosikymmenien ajan ympäri maailmaa. Aivan yksikertaisen peruskokeen sitkeä suorittaminen vuosikymmenestä toiseen näyttäisi avaavan länsimaailman silmät siihen, että olemmekin paljon paremmin niin sanotusti ”lirissä” kuin aikaisemmin luulimme.

Nykyisten mallien mukaan maailmanlaajuisesti lämpötilan nousuksi on arvioitu kahdesta ehkä noin viiteen astetta vuosisadassa. Mallit ovat perustuneet monimutkaisiin laskelmiin ja havaittuihin ilmakehän muutoksiin. Nyt näyttäisi siltä, että ilmakehään samentavien partikkeleiden takia laskelmat ovat koko ajan olleet vinksallaan.

Viitteitä – mutta ei mitään varmoja todisteita – asiasta on saatu Euroopassa, joka on jo useana peräkkäisenä vuotena kärsinyt ennennäkemättömistä helteistä. On arveltu, että kansanterveysyistyä Euroopassa toteutettu hiukkaspäästöjen leikkaaminen lisää lämpötilaa nostavien päästöjen vaikutusta. Tutkijoiden mukaan himmentävien päästöjen eliminointi aiheuttaisi globaalin lämpötilannousun, joka saattaisi olla jopa huimat 10 astetta.

Dokumentissa esitettiin muutamia arvioita, mitä tapahtuisi, jos synkin arvio pitäisi paikkansa. Grönlannin jäätikkö sulaisi,

Amazonasin sademetsä kuolisi pystyyn ja palaisi pois vapauttaen samalla ilmakehään valtavat määrät hiilidioksidia. Tämä tietenkin kiihdyttäisi kasvihuoneilmiötä entisestään. Lämpeneminen sulattaisi Siperian suot, joista vapautuisi valtavat määrät metaania, joka on monta kertaa hiilidioksidia voimakkaampi kasvihuonekaasu. Siperian soiden sulaminen vaikuttaa jo itse asiassa alkaneen. Ilmaston lämmetessä myös merivesi luonnollisesti lämpenisi. Pahimman arvion mukaan tämä johtaisi siihen, että myös merenpohjaan varastoitunut metaani vapautuisi ilmakehään.

Vaikuttaa siltä, että ihmiskunnalla alkaa olla kiire. Kaikki keinot on käytettävä hyväksi lämpenemisen torjunnassa; myös ydinvoima. Ydinvoima jättää jälkeensä vaikeasti käsiteltäviä jätteitä, jotka ovat radioaktiivisia tuhansia vuosia, mutta hiilidioksidipäästöjen leikkaaminen keinolla millä hyvänsä on ehdottomasti tärkein tehtävä, joka maailman valtioilla on.

Santeri

Santeri Kontinen

**KAMPUKSELLA
KUULTUA:**
– HYY:n edustajisto-
vaalit 1. - 2. marraskuuta.
Jälkiruoka 0,80 €.
**Ilmoituslappu
Servin mökin
seinällä**

Philips Medical Systems MR Technologies Finland, Inc.
Äyritie 4, 01510 Vantaa
www.medical.philips.com/fi/

At Philips, we believe technology can be advanced and simple at the same time. Technology that makes sense and is easy to experience. With us, your thinking and ideas can have a positive impact on people all over the globe. At Philips, you'll touch lives every day.

PHILIPS
sense and simplicity

Polyteekkarin kehitysmaat ovat kavereita -numero

9.11. 2005

TTEY – analyysi ja synteysi s. 6-7
”SYL ei ole Ahtisaaren konttori” s. 9
Hei sinä, välitätkö sinä kehitysmaista? s. 10
Näin sinäkin voit mokata vuosijuhlissa s. 14
Tupla-Uuno s. 16
Teekkarit ovat parhaita rakastajia s. 17

Kannen kuva: Tuomo Tarvas

**TKY 133
vuotta!**

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kempainen, kalle.kempainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunryrkki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)
RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440 (paikallinen mainosmyynti)
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta
Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 23.11.

Aineisto toimitukseen 16.11. mennessä.

Verkkoalehti www.polyteekkari.fi

*Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille*

UPM-Kymmene

Oikeisto voitti, kiltojen listoilla pientä liikehdintää

EDUSTAJISTOVAALIEN ÄÄNESTYS-AKTIIVISUUS LASKI SELVÄSTI

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnalle on valittu uusi 45-henkinen edustajisto vuosille 2006-2007. Marras-kuun alussa pidetyissä vaaleissa 2669 ylioppilaskunnan jäsentä eli 24,5 prosenttia kaikista vaaliluetteloon merkityistä äänioikeutetuista kävi äänestämässä. Edellisiin, vuoden 2003 vaaleihin verrattuna äänestysaktiivisuus laski 3,2 prosenttiyksiköllä. Toista kertaa käytössä olleen sähköisen äänestyksen suosio laski 55:sta 49 prosenttiin.

Vaalien voittajaksi nousi Otaniemen "sitoutumaton" oikeisto. Oikeiden Teekkareiden edustajistopaikkamäärä nousi kahdeksasta kymmeneen. Vi(h)reät sai uutena yhden paikan ja Väärien teekkareiden paikan ottaneet demarit pysyivät kahdessa. Ennätyksellisen suurella vaaliliitolla vaaleihin lähteneet Keskeiset Teekkarit onnistui säilyttämään vaaleissa yhden edustajistopaikkansa.

Kiltojen listoilla tapahtui pientä liikehdintää. Nabla, Kone, Veijo W ja Hienosäätöleka menettivät yhden paikan, ja Valomerkki ja Keltainen Salama vastaavasti voittivat.

Teknokerho Entropyä lähellä olevalla Narodna Entropska Partijalla kävi hyvä tuuri, sillä se voitti arvonnassa kaksi Alayhdistysliiton kolmesta paikasta. Jatko-opiskelijayhdistyksen ykkösehdokas ja NEP:in kakkosehdokas olivat tasoissa vertauslukujen suhteen vaalirenkaan sisällä, ja tällä kertaa NEP:in arpaonni oli parempi. Jatko-opiskelijat menettivät edustuksensa edustajistossa, mutta toivottavasti muut muistavat jatkossa, että ylioppilaskunnan jäseniin kuuluu myös väitöskirjan parissa puurtavia diplomi-insinöörejä.

AINO JA CHRISTIAN KÄRJESSÄ

Vaaleissa oli ehdolla 184 opiskelijaa 25 vaaliliitossa ja seitsemässä vaalirenkaassa. Vaalien korkein vertausluku meni komeasti TKY:n hallituksen puheenjohtaja **Christian Elgille**.

Eniten henkilökohtaisia ääniä, 73 kappaletta, sai oikea prodekolainen **Aino Mäkisalo**.

Vaalipäivän iltana äänikuningatar jännitti tuloksia kymmenien muiden ehdokkaiden kanssa Cantinassa järjeste-

MIKKO ARVINEN

tyissä vaalivalvojoisissa.

– Viimeksi minä nousin edustajistoon fuksina, ja silloin minä sain varmaan aika paljon fuksien ääniä. Nyt meidän vuosikurssilta lähti useampia ehdolle, ja piti kampanjoida vähän enemmän, Aino kertoi ennakoöänten julkistamisen jälkeen.

Tärkeimmäksi vaaliteemakseen Aino nosti opiskelijaliikunnan puolesta puhumisen. Ainin mukaan TKK:n pitäisi ehdottomasti osallistua yliopiston liikuntapalveluiden kustannusten jakamiseen, jotta teekkarit saisivat jälleen nauttia kohtuuhintaisista liikuntapalveluista myös Otaniemen ulkopuolella.

– TKK:lta oli viime keväänä erittäin hölmö päätös olla osallistumatta yliopiston monipuolisten liikuntapalveluiden tukemiseen, Aino sanoi.

Vaalien muita ääniharavia olivat Autonominen Arkkitehtiosaston **Inari Virkkala**, Hienosäätölekan **Pasi Hölttä**, Veijo W:n **Antti Savolainen**, Vi(h)reiden **Maija Ojanen**, Oikeiden koneteekkareiden **Anni Sarvaranta** ja NEP:n **Sini Numminen**.

Suurimmalla äänimäärällä edustajiston ulkopuolelle jäi Valomerkin **Kuisma Reinikainen**. 29 henkilökohtaista ääntä riittivät vaalien 51. sijaan. Ensimmäisillä varasijoilla olevat voivat kuitenkin lohduttautua sillä tiedolla, että osa nyt valituista edustajista tulee todennäköisesti jääväämään itsensä TKY:n ensi vuoden hallitukseen, edustajiston kaksivuotiskauden aikana moni ehtii valmis-

tua, ja kokouksiin tarvitaan muutenkin aina varamiehiä.

KY:LLÄ JA HYY:LLÄ ÄÄNESTETTIIN AHKERASTI

Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan edustajistovaalien äänestysaktiivisuus nousi kaikkien Suomen ylioppilaskuntien korkeimmaksi. KY:n 35,7:n äänestysprosentissa on yli 4 % nousua kahden vuoden takaiseen 31,3 prosenttiin verrattuna. KY:llä noin puolet kaikista äänistä annettiin sähköisesti.

Kauppiksen porvarit tuplasi paikkamääränsä kahteentoista, ja nousi alustavan ääntenlaskennan mukaan KY:n suurimmaksi edustajistoryhmäksi 12 paikalla 30:sta.

Myös Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan vaaleissa äänestettiin ahkerasti, ja äänestysprosentti nousi 34,9:een. Aktiivisuus jakaantui kuitenkin tasaisesti, eikä edustajiston kokoonpanoon tullut juuri lainkaan muutoksia. HYY:n kuusikymmenhenkisen edustajiston suurimpina ryhminä jatkavat Osakuntien edustajistoryhmä 14 paikalla ja Ainejärjestöjen edustajistoryhmä 12 paikalla.

Lääkiksen ja oikiksen opiskelijoiden ryhmän paikkamäärä nousi viiteen, ja Opiskelijademarit tippui yhdellä kolmeen paikkaan. HYY:n Vihreät ja Oikea edustajistoryhmä säilyttivät molemmat kahdeksan paikkaansa ja Sitoutumaton vasemmisto kuusi paikkaa.

Otaniemen oikeiston ja vasemmiston kudenpuristus vaalivalvojoisissa viimeisiä tuloksia odotellessa. Kokoomusteekkareiden puheenjohtaja Pekka Aavikko pääsi edustajistoon, opiskelijademareiden pj Juhani Nokela joutuu keskittymään valtakunnalliseen vaikuttamiseen Suomen ylioppilaskuntien liitossa.

Sija ja numero	Nimi	Vaaliliitto	Äänet ja vertailul.
1. 75	Elg Christian	Polytekarna	32 638,00
2. 45	Mäkisalo Aino	Oikeat prodekolaiset	73 583,00
3. 122	Vesalainen Leeni	Valomerkki	32 341,00
4. 166	Korppi-Tommola	Keltainen Salama	23 327,00
5. 88	Kanninen Kari	Kone	26 319,00
6. 8	Nyfors Laura	Kemistit	25 302,00
7. 55	Sarvaranta Anni	Oikeat koneteek.	35 291,50
8. 68	Laatikainen Juuso	Nabla	28 212,67
9. 28	Aavikko Pekka	Oikeat teekkarit	26 194,33
10. 151	Numminen Sini	Narodna Entropska	35 189,00
11. 111	Virkkala Inari	A. Arkkitehtiosasto	61 170,50
12. 185	Änkö Matti	Nuori Akti	32 163,50
13. 105	Savolainen Antti	Veijo W	38 159,50
14. 21	Kainulainen Iina	Vuorimiehet	22 151,00
15. 40	Eloranta Tuukka	Oikeat prodekolaiset	29 145,75
16. 79	Liuko Janne	Polytekarna	31 127,60
17. 47	Pesonen Tuomo	Oikeat prodekolaiset	23 116,60
18. 113	Hölttä Pasi	Hienosäätöleka	59 113,67
19. 132	Kovanen Lauri T,	Opiskelijademarit	21 111,00
20. 178	Pyykkö Elli	Pallas Athene	21 109,00
21. 98	Willgren Sven	Kone	23 106,33
22. 145	Saarinen Matti	Keskeiset Teekkarit	18 103,00
23. 4	Arpalahti Antti	Kemistit	22 100,67
24. 58	Westenius Mikke	Oikeat koneteek.	28 97,17
25. 162	Sandholm Niina	Bioneerit	31 94,50
26. 70	Maksimow Maria	Nabla	24 91,14
27. 118	Pätynen Mikko	Valomerkki	30 85,25
28. 60	Jakobsson Martti	Oikeat tietoteekkarit	14 83,29
29. 172	Viskari Riikka	Keltainen salama	21 81,75
30. 85	Silén Robert	Polytekarna	28 79,75
31. 16	Rintala Ulla	Puumiehet	23 75,50
32. 33	Vierros Tuomo	Oikeat teekkarit	24 72,88
33. 108	Virtanen Jaakko	Veijo W	17 70,89
34. 125	Ojanen Maija	Vi(h)reät	37 69,00
35. 110	Kivelä Janne	A. Arkkitehtiosasto	28 68,20
36. 184	Vähä-Herttua Juh	Nuori Akti	26 65,40
37. 43	Kolu Iiris	Oikeat prodekolaiset	19 64,78
38. 82	Ristimäki Miro	Polytekarna	25 63,80
39. 153	Porkka Oskari	Narodna Entropska	21 63,00
40. 27	Vaajamo Matti	Vuorimiehet	16 60,40
41. 37	Mattila Laura	Oikeat puuteekkarit	17 58,30
42. 94	Niemi Mia	Kone	16 58,00
43. 115	Sillanpää Markku	Hienosäätöleka	20 56,83
44. 130	Kailasto Janne	Opiskelijademarit	20 55,50
45. 167	Kovanen Lauri A,	Keltainen salama	17 54,50

Ensimmäiset varasijat

46. 67	Hietämäki Minttu	Nabla	23 53,17
47. 54	Päiväläinen Aleksi	Oikeat koneteek.	21 53,00
48. 143	Riihimäki Vesa	Keskeiset Teekkarit	15 51,50
49. 3	Aro Oskari	Kemistit	21 50,33
50. 100	Ilomäki Juuso	Veijo W	15 49,08
51. 119	Reinikainen Kuisma	Valomerkki	29 48,71
52. 46	Paatsama Matti	Oikeat prodekolaiset	16 48,58
53. 154	Falkenbach Heidi	JOY	13 47,25
54. 181	Neuvonen Simo	Nuori Akti	20 46,71
55. 76	Jern Anna	Polytekarna	20 45,57
56. 32	Vanhatalo Jarno	Oikeat teekkarit	23 44,85
57. 11	Tiitinen Maija	Kemistit	13 43,14
58. 112	Wahlberg Mathias	A. Arkkitehtiosasto	24 42,63
59. 69	Lagus Nina	Nabla	22 42,53
60. 49	Vassinen Antti	Oikeat prodekolaiset	13 41,64
61. 173	Jaakkola Jouni	Pallas Athene	16 40,88
62. 90	Korhonen Antti	Kone	14 39,88
63. 52	Jutila Mikko	Oikeat koneteek.	17 38,87
64. 120	Schroderus Anu	Valomerkki	14 37,89

Vaaliliittojen ja -renkaiden paikat ja äänimäärät

Kemistit	Pro Teekkarit	2 141
Puumiehet	Pro Teekkarit	1 67
Vuorimiehet	Pro Teekkarit	2 94
Oikeat teekkarit	Oikeat teekkarit	2 118
Oikeat puuteekkarit	Oikeat teekkarit	1 53
Oikeat prodekolaiset	Oikeat teekkarit	4 215
Oikeat koneteekkarit	Oikeat teekkarit	2 133
Oikeat tietoteekkarit	Oikeat teekkarit	1 64
Nabla	Neliveto	2 147
Polytekarna	Neliveto	4 209
Kone	Neliveto	3 147
Veijo W	Neliveto	2 135
Autominen Arkkitehtiosasto	Luova Rengas	2 124
Hienosäätöleka	Luova Rengas	2 89
Valomerkki	Luova Rengas	2 128
Vi(h)reät		1 69
Otaniemen opiskelijademarit		2 111
Keskeiset Teekkarit		1 103
Narodna Entropska Partija	Alayhdistysliitto	2 80
Jatko-opiskijayhdistys	Alayhdistysliitto	0 40
Teekkarispeksi	Alayhdistysliitto	0 12
Bioneerit	Alayhdistysliitto	1 57
Keltainen salama	Kolmipyörä	3 132
Pallas Athene	Kolmipyörä	1 75
Nuori Akti	Kolmipyörä	2 120

Täydellinen lista osoitteessa <http://info.tky.fi/tkye/>

Virallinen totuus

Jarno Vanhatalo
*TKY:n hallitus,
opintoasiat*

MISSÄ ON TKK-HENKI?

Teknologiföreningenin perustaja Nils Wenell tokaisi 1800 luvun lopussa sittemmin TKY:n kantavaksi ajatukseksi muodostuneen lauseen: Opinahjo kouluttaa virkamiehen, yhteisö luo kansalaisen. Kuluneen syksyn aikana opettajatutorointia kehitettäessä olen miettinyt tämän lauseen sisältöä, en yksin TKY:n vaan koko TKK:n laajuisena periaatteena. Pohdinnoissa ja keskusteluissa olen todennut yhteisöllisyyden liian usein unohtuvan tiedeyhteisössämme.

Yrjö Neuvon työryhmän raportti on ollut koko syksyn kuuma puheenaihe tekniikan alalla toimijoiden keskuudessa. Työryhmän raportti on varsin surullista luettavaa varsinkin opetuksen henkilöresurssien kohdalta. Verrattaessa TKK:n opettaja-opiskelijasuhdetta esimerkiksi MIT:n, Chalmersin tai Imperial College Londonin vastaaviin lukuihin huomaa varmasti jokainen opettajaresurssien puutteellisuuden. TKK:n 3,8 opettajaa sataa opiskelijaa kohti on todella pieni luku verrattuna MIT:n 17,9:ään ja Chalmersin 21,4:ään. Resurssien puute ei näy pelkästään opetuksessa vaan myös tiedeyhteisömme hengessä. Meiltä TKK:lta puuttuu opiskelijoiden ja opettajien sekä tutkijoiden välisen kanssa käymisen kulttuuri.

Kuvitellaanpa yllä mainittujen lukujen kuvaamaa tilannetta yrityksessä, jonne yhdellä kertaa rekrytoidaan useampi sata uutta työntekijää. Jos näille uusille työntekijöille riittää ohjaajia, esimiehiä ja työpaikan kulttuuriin opastavia henkilöitä ainoastaan keskimäärin yksi henkilö 30 uutta työntekijää kohti, voidaan kyseenalaistaa uusien työntekijöiden työyhteisöön sopeutuminen. Miten tällaisessa tilanteessa siirretään hiljaista tietoa uusille tulevaisuuden tekijöille? Ongelmaksi noussee myös, miten uudet työntekijät saadaan motivoitua työhönsä ilman kontaktia vanhempiin ja kokeneempiin kollegoihin.

Meillä on tällä hetkellä toimiva iso-järjestelmä, jossa uudet opiskelijat jaetaan fuksiryhmiin, joita vetävät toisen tai kolmannen vuoden opiskelijat. Näistä

ryhmistä opiskelijat löytävätkin kyllä vertaistukea ja saavat käytännön vinkkejä opiskelusta ja opiskelijaelämästä. Tämä ei kuitenkaan yksin riitä. Kuvitellaanpa esimerkiksi yrityksessämme tilannetta, jossa uudet työntekijät olisivat tekemisissä ainoastaan toistensa ja juuri heitä ennen rekrytoitujen ihmisten parissa – ilman mahdollisuutta tutustua ja keskustella esimiestensä kanssa ja saada kokonaiskuvaa yrityksestä ja omista etenemismahdollisuuksistaan. Ainakin motivointi ja uusien työntekijöiden sitouttaminen muodostuisivat vaikeaksi haasteeksi yllä mainitun kaltaisessa työyhteisössä.

TKK:lle tullessaan opiskelijoilla on monesti varsin vääristynyt kuva opiskelusta Otaniemessä ja omista tulevaisuuden mahdollisuuksistaan. Tällaisessa tilanteessa on ensiarvoisen tärkeää kontakti kokeneeseen tieteenharjoittajaan, jonka näkemysten ja kokemusten kautta voi peilata omia mietteitään. TKK:lla tätä kontaktia ei pystytty luomaan opetustilanteissa, kuten Neuvon työryhmän raportista voi hyvin päätellä. Opetusryhmämme ovat aivan liian suuria henkilökohtaisen kontaktin luomiseksi, joten meidän on keskityttävä muihin menetelmiin.

Itse olin TKK:lle tullessani onnellisessa tilanteessa, koska minulla oli hyvä opettajatutor. Saavuini fuksina lukemaan sähkötekniikkaa lähinnä siitä syystä, etten ollut sähköisistä ilmiöistä lukion fysiikan kursseilla ymmärtänyt juuri mitään. Minulla oli todella huono kuva TKK:n tarjoamista mahdollisuuksista ja omien isojeni kautta en saanut opintoihini sitä motivointia, mitä olisin kaivannut. Henkilökohtaisesti koin tärkeimmäksi tunteen, että minut hyväksytään täysiarvoiseksi yhteisömme jäseneksi ja joku arvostamani henkilö on aidosti kiinnostunut etenemisestäni.

Toimivia tutorointikäytäntöjä ei synnytetä yhdessä yössä eikä yhdessä vuodessa vaan niiden eteen täytyy tehdä töitä useampi vuosi. Niin opiskelijat kuin opettajatkin joutuvat opettelemaan uuden toimintamallimme. Näen kuitenkin, että tutorointi on opettelemisen arvoista. Sen avulla saamme luotua yhteisöämme eteenpäinvievän TKK-hengen.

Tule TKY:n hallitukseen

”Ei helvetti ette ole tosissanne!”

Tämä oli ensimmäinen ja oikeastaan ainoakin ajatus, kun TKY:n juuri toimensa aloittanut hallitus passitettiin vuonna 2002 tammikuun puolessa välissä avantoon harjoittelemaan pelastautumista hyisestä merestä. Puolitoista minuuttia jääkylmää vettä sai ympärilleen sohivan ryhmän kummasti tarrautumaan tiiviisti toisiinsa kiinni.

”Mitä pahaa me ollaan tehty meidän jäsenille, kun ne tekee meille tällaista?” Tämä puolestaan jyskytti takaraivossa ne tuskaiset minuutit, kun luvattoman huonokuntoinen kiinteistövästääva puuskutti muiden hallituksen jäsenten kanssa Tapiolan tennispuistossa pace-tunnilla. Rääkkiä veti eräs TKK:n koneosaston opiskelija ja taatusti nautti joka hetkestä.

Pääosa toiminnasta on kuitenkin ihan oikeaa työtä ja paikoittelun varsin kiireistäkin sellaista. Heti vuoden aluksi on hallituskoulutus, jossa hallitukselle tykitetään ylioppilaskunnasta kaikki tietämisen arvoinen. Meillä koulutus kesti kolme viikkoa, nykyisellään ohjelmaa on hieman kevennetty ja varsinaiseen työskentelyyn päästään kiinni jo aikaisemmin tammikuussa. Tuon perslihaksia kiitettävästi kuluttaneen session aikana tämä vekkuli joukko tuli tutuksi. Aivan kuin olisimme tunteneet toisemme aina. Sähäkän alun jälkeen hommat lähtivät rullaamaan kuin itsestään, vaikka ennen valintaa tuntui, ettei tiedä mistään mitään.

Hallituksen yleiset työskentelytavat ovat varsin formaalit. Kaikille pakollisia yhteisiä kokouksia on noin kuusi tuntia viikossa, joiden lisäksi jokainen luonnollisesti hoitaa muut menonsa, kokouksensa

JANNE VISAKRI

ja hommansa. Joka viikko on keskiviikon nelituntinen aamukoulu sekä torstain parituntinen kokous. Aamukoulut ovat seuraavan aamun kokousta valmistelevia tilaisuuksia. Niissä käsitellään pintaa syvemmältä muutamaa ajankohtaista asiaa, usein jonkun erikseen paikalle kutsutun asiantuntijan alustamana. Toisinaan työviikot venyivät 70-80 tunnin mittaisiksi, mutta useimmiten työmäärä vastasi normaalia päivätyötä. Kukaan ei odota hallituksen jäsenten tekävän ihmeitä, mutta toisaalta itsekään ei kannata kuvitella esimerkiksi opiskelevansa täysipäiväisesti.

Heti vuoden aluksi varasimme muutaman illan ja viikonlopun omalle kivalle. Sovimme, että noina iltoina kaikki pääsevät paikalle, ja työasiat jäävät sihteeristöön. Varsin toimiva systeemi. Tarkoituksena ei ole niin sanotusti vetää naulaa päähän ja manata koko ylioppilaskunta alimpaan helvettiin. Tarkoituksena on viettää ilta ilman kiirettä esimerkiksi kokkaillen tai urheillen tai oikeastaan ihan miten vaan. Eräissä hallituksen illanvietossa kaikki olivat rätiväsyneitä ja olimme oikein tyytyväisiä pelkkään sohvallojumiseen. Joku taisi nukuakin hetkisen pääsihteerin turvallisessa kainalossa.

Ainakin omalta osaltani hallitusvuosi oli äärimmäisen kiva. Tiukan työnteon lomaan mahtui uskomattomia hetkiä, jotka eivät tule koskaan unohtumaan. Espoon poliisipäällikkö ”varasti” minulta Ossin lässyt -kirjan, tapasin presidentti Ahtisaaren kolme kertaa – mm. hänen kesämökkillään, sain uhkausten joutua syytteeseen kunnianloukkauksesta ja ehkä koko vuoden kruununa: sain olla mukana lakittamassa Manta wappuaattona

kymmenien tuhansien ihmisten ympäröimänä!

TKY:n hallituksessa toimiminen on kerrassaan hieno kokemus. Suosittelen lämpimästi jokaista teekkaria miettimään edes hetken, voitko juuri sinä olla kiinnostunut hallitukseen hakemisesta. Hallituksen valitsee TKY:n edustajisto 8. joulukuuta. Ehdokkaat esittäytyvät julkisesti ensimmäisen kerran keskiviikkona 30.11. klo 17 D-salissa järjestettävässä paneelissa. Hallituksen valintaa edistää työryhmä, johon voit ottaa yhteyttä täysin luottamuksellisesti kaikissa valintaan liittyvissä kysymyksissä sekä ilmoittaaksesi kiinnostuksestasi lähteä mukaan hallitukseen. Työryhmän tavoitat osoitteesta tkyh2006@tky.fi. Esitietovaatimuksia ei ole.

Kirjoittaja oli TKY:n vuoden 2002 hallituksessa kylävastaavana ja on TKYH2006-työryhmän puheenjohtaja.

VALLAN KAHVILLA

Budget class, business class

Kaupunginjohtajan ensi vuoden budjettiehdotusta ei tätä kirjoitettaessa ole vielä julkaistu, luettaessa jo on. Tästä epäselvyyden verhosta huolimatta muutama sana kaupungin meno- ja tuloarviosta lienee paikallaan.

Budjetin laatiminen on monella tavalla herkkää puuhaa. Ensiksikin tulevat lakisääteiksi kunnan järjestettäväksi kuuluvat asiat. Näiden lisäksi lautakunnat esittävät omat ehdotuksensa siitä, miksi juuri niiden alaisiin asioihin tulisi saada mahdollisimman paljon rahaa mahdollisimman pian. Näitä ideoita kuultuaan kaupunginjohtaja tekee oman esityksensä, jota valtuusto sitten pääsee käsittelemään. Käytännössä valtuuston päätöksen neuvottelee kasaan ryhmien puheenjohtajista muodostuva neuvottelukunta ja totuuden nimessä on sanottava, että muutokset kaupunginjohtajan esitykseen ovat promilleluokkaa. Pahimmillaan on tehty ihka aitoa siltarumpupolitiikkaakin asettamalla budjettisovun ehdoksi jonkun tietyn tienpätkän rakentaminen; häveliäisyssyistä ja itse paikalla olematta en lähde ruotimaan mistä tiestä tai mistä ryhmästä on kysymys.

Voisi kuvitella, että lakisääteisistä menoista ei kannattaisi erikseen päättää, vaan hyväksyä niiden olemassaolo ja keskittää tarmo siihen, miten niiden takana olevia toimintoja voitaisiin hoitaa järkevämminkin tai ennaltaehkäisemällä vält-

tää tiettyjä sairaanhoitokuluja. Voisi myös kuvitella, että kunta-
laisille järjestettävät palvelut – kunnan perustoiminta siis – olisivat ajatuksissa ensimmäisenä.

Voisi tosiaan. Ensimmäisenä nimittäin päätetään veroprosentti ja samalla seuraavan vuoden tulot. Kunnallisveroäärin korotus ei tietenkään saa olla mikään tuloautomaatti tai syy olla kehittämättä toimintaa. Se myös osuu aina kipeimmin palkkatuloihin. On kuitenkin väärin jättää sairaat hoitamatta vain ettei pahoitettaisi kenenkään mieltä.

Espoossa rahaa liikkuu vuoden aikana vähän toista miljardia euroa. Siitä on riitettävä tulevaisuuden ajattelemiseen, sekä syntyviin että muuttaviin uusiin veronmaksajiin varautumiseen. Olen välillä esittänyt kritiikkiä sen suhteen, että kaupunkia pitäisi johtaa kuin yritystä. Yritys kuitenkin miettii myös uusia tulonlähteitä eikä vain kierrätä rahaa taskusta toiseen luullen sitä liikevaihdoksi.

Matti Kuronen

Kirjoittaja on espoolainen kaupunginvaltuutettu, joka kuuluu iloiisiin veronmaksajiin ja jonka tuloveroprosentti on toistaiseksi jotakuinkin sama kuin pääomatuloveroprosentti mutta palkkatulot pääomatuloja suuremmat.

Tommi on kylävaalien häviäjä

Keskiviikkoiltana kylävaalien ääntenlaskentapaikalla tunnelma on kuin Aki Kaurismäen elokuvasta. Uurna, liput ja ääntenlaskijat ovat paikalla, ja hiljaisuus on vähintäänkin painostava. Ai-noastaan ilmanvaihdon humina rikkoo hiljaisuuden. Jännitys on käsin kosketeltava ja ilmaa voisi leikata voiveitsellä. Viimein joku kertoo tilanteen laukaisevan vitsin. Miksi koodaajat ovat huonoja sängyssä? Koska niiden mielestä pieni ja nopea on hyvä.

Vihdoin paikalle saadaan ääntenlaskentakone ja stv-vaalilippujen naputtelu koneelle voidaan aloittaa. Sadankahdenkymmenen lipun, muutaman limpparipullon ja pienen järjestelmän debuggauksen jälkeen tulokset saadaan.

AKTIIVISUUS NOUSI

Äänestysaktiivisuus nousi viime vuodesta huomattavasti, sillä ääniä saatiin pyöreät seitsemänkymmentä kappaletta enemmän kuin viime vuonna. Äänestysprosentti nousi 18,9 %:iin viime vuoden 17,9 %:sta.

Ääniä saatiin yhteensä 378, joista 254 annettiin sähköisesti. TKY:n hallituksen kylä-vastaava **Aleksi Päiväläisen** mielestä jotain paperiäänestämisen suosiosta kertoo se, että vaalilippuja jouduttiin kopioimaan lisää, koska ne loppuivat kesken. Lippuja oli kuitenkin alun perin tulostettu viisi kertaa enemmän kuin mitä edellisenä vuonna käytettiin.

Vaalilautakunnan puheenjohtaja **Matti Kurosen** mielestä äänestysaktiivisuuden nousuun oli monia syitä.

– Tämä on niin hyvä juttu. Myös edari-vaalit ja stv-vaalitapa saattoivat vaikuttaa.

Siirtymistä työlään vaalijärjestelmän ylläpitämisestä esimerkiksi yhteiseen kyläkokoukseen ei saa aivan suoraa kannatusta, muttei tyrmäystäkään.

– Onhan tässä nyt puolensa, mutta en katso, että suurempikaan demokratia olisi mahdollottomuus.

HARAVAT JA PERÄMIEHET

Kylävaalien ykköseksi tuli viime vuoden tapaan **Lauri Kovanen** linnanisännistöstä. Toisin tällä kertaa se vaaleatukkainen Imatran pellavapää eikä mies Ivalosta. Toiseksi pääsi

JUHO PENTTILÄINEN

Tommi Muona ilmoittaa tulevansa kyläneuvoston kokoukseen joka tapauksessa.

omalla listallaan ollut mies oikealta eli **Pekka Aavikko** ja kolmanneksi **Juho Cederström** Joutomiehistä.

By sai kuudella paikallaan eniten ehdokkaitaan läpi, ja toisena tulivat Joutomiehet ja Linnanisännistö kolmella paikalla. Massassa oli siis voimaa, sillä BY:ltä jäi myös eniten ehdokkaita ulkopuolelle. Kokonaiset yksitoista seitsemästatoista tipahtaneesta oli BY:läisiä.

MELKEIN ONNISTUI

Vaaleissa sijalta 16 löytyy karpaasi nimeltä **Tommi Muona**. Tämä mies oli siis ensimmäi-

nen, joka ei päässyt kyläneuvostoon. Vituttaako?

– No ei. En ole vielä päässyt sinuiksi tappion kanssa.

Mikä niissä muissa muka oli parempaa?

– Enemmän kavereita. En myöskään ehtinyt käyttää vaalikonetta.

BY sai enemmän paikkoja kuin Joutomiehet. Onko niillä enemmän kavereita?

– Niitä on enemmän.

Onko jotain, mitä haluat vielä kertoa?

– Menen neuvoston kokoukseen joka tapauksessa. Kuten viime vuonnakin.

SHOKKI-TAPPIO

Tulokset

- 1 **Kovanen Lauri** Linnanisännistö
- 2 **Aavikko Pekka** Aavikko Pekka
- 3 **Cederström Juho** Joutomiehet
- 4 **Vähä-Herttua Juho** Stetson-Harrison
- 5 **Rosenström Erin** BY
- 6 **Westenius Mikke** BY
- 7 **Willgren Sven** BY
- 8 **Markkanen Jaakko** Linnanisännistö
- 9 **Palmu Vesa-Pekka** Linnanisännistö
- 10 **Kahilakoski Olli-Pekka** Stetson-Harrison
- 11 **Nykopp Janne** Joutomiehet
- 12 **Pieviläinen Tomi** BY
- 13 **Paavola Petri** BY
- 14 **Ijäs Anne** BY
- 15 **Ahlvik Lassi** Joutomiehet

- 16 **Muona Tommi** Joutomiehet
- 17 **Rosenström Päivi** BY
- 18 **Kommeri Jukka** BY
- 19 **Wiik Henri** Joutomiehet
- 20 **Rutila Juho** BY
- 21 **Kongas Pauli** BY
- 22 **Palmunen Juhana** Stetson-Harrison
- 23 **Halinen Aleksi** BY
- 24 **Lindholm Mikko** BY
- 25 **Rusanen Antti** Joutomiehet
- 26 **Li Lisha** Stetson-Harrison
- 27 **Siitonen Sami** BY
- 28 **Degerholm Markku** BY
- 29 **Haukilehto Joonatan** Joutomiehet
- 30 **Eskola Oiva** BY
- 31 **Kukkonen Lauri** BY
- 32 **Karppanen Matti** BY

Vuosijuhla

Gallup

SANTERI KONTINEN

1. Tiedätkö, kuinka monta vuotta TKY täyttää?

2. Aiotko osallistua vuosijuhlaviikon tapahtumiin?

3. Mitä mieltä olet pukujuhlista?

Janne Lukka,
Kone, vuosikurssi N

1. En tiedä. Arvaan, että TKY täyttää 50 vuotta.
2. Todennäköisesti en. En ole kiinnostunut huomiota vuosijuhlaviikkoon.
3. Pukujuhlat eivät oikein ole mun juttu. En edes omista frakkia.

Mikko Hyvärinen,
Sähkö, vuosikurssi N

1. 130 plus jotain. En muista tarkasti... 135, ehkä.
2. Todennäköisesti en. Katselin kyllä nopeasti viikkotiedotusmeiliä.
3. Kyllä ne osittain kuuluvat meininkiin. Ne ovat ihan mukavia perinteitä.

Mikko Sinervo,
Arkkariosasto, 4. vuosikurssi

1. Arvelisin 132 tai jotain. Ehkä 133.
2. Vaihtelevasti. Saa nähdä onko aikaa opiskelun tiimellyksessä.
3. Mun mielestä pukujuhlat ovat loistava juttu. Irrottaa mukavasti arjesta.

Pilvi,
Arkkariosasto, vuosikurssi N

1. En tiedä. Arvaan 150 vuotta.
2. En aio osallistua. Sain kyllä tiedotusmeilin, mutta en edes lukenut sitä läpi.
3. Ihan mukavia, mutta opiskelijabudjetilla voivat olla aika hinnakkaita. Naisilla pulmana on tietenkin se, että joka kerta pitäisi olla uusi puku.

Tapaus TTEY

– viimeinen luku

Kalle Kemppainen

TKY:N HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA CHRISTIAN ELG JA TEEKKARITOIMINNAN EDISTÄMISYHDISTYKSEN PITKÄAIKAINEN PUHEENJOHTAJA ALARI KUJALA KERTOVAT OMAT NÄKEMYKSENSÄ TEEKKARITOIMINNAN EDISTÄMISYHDISTYKSEN YMPÄRILLÄ KÄYDYISTÄ OIKEUSTAISTELUISTA. MOLEMMAT OSAPUOLET TOIVOVAT YHDISTYKSEN TOIMINNAN PÄÄSEVÄN UUDELEEN KÄYNTIIN.

Teekkaritoiminnan edistämisyhdistyksen (TTEY) ympärillä yli kymmenen vuotta jatkunut kiistely ja lähes loputtomalta vaikuttanut oikeustaistelu on näillä näkymin tullut päätökseensä.

Korkein oikeus päätti lokakuun lopulla, että se ei anna valituslupaa hovioikeuden helmikuussa antamaan tuomioon, jonka mukaan yhdistyksen Ostrobothnia joulukuussa vuonna 2000 pitämä kokous oli TTEY:n laillinen kokous, ja että tuolla kokouksella oli oikeus valita yhdistykselle uusi johtokunta.

TTEY:n aikaisempien sääntöjen mukaan TKY:lle kuului kolme paikkaa varakkaan TTEY:n johtokunnassa. Patentti- rekisterihallituksen vuonna 1999 hyväksymässä sääntömuutoksessa TKY:n mandaattipaikat poistettiin,

MIKKO ARVINEN

mutta vuonna 2000 valitun uuden johtokunnan kokoonpano tyydytti ylioppilaskuntaa, mutta ei aikaisemman johtokunnan jäseniä, jotka valittivat asiasta.

TKY:n mukaan TTEY pääsee nyt vihdoinkin toteuttamaan alkupeleistä tarkoitustaan eli teekkaritoiminnan edistämistä ja TKY:n tukemista. TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christian Elg uskoo, että ensimmäiset avustukset arviolta hieman yli viiden miljoonan euron omaisuuden tuotoista päästään jakamaan ensi vuoden aikana. TKY:n edustajistossa on jo keskusteltu avustusten mahdollisista jakoperusteista, ja nämä varmistunevat ensi kevään aikana.

– Tämä on meille kauan odotettu iloinen uutinen, ja olemme erittäin helpottuneita. On surullista, että se vaati kaiken tämän vaivan, TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christian Elg sanoo.

Kiistan toista osapuolta edustava, TTEY:tä vuodesta 1970 oikeuden päätöksen mukaan vuoteen 2000 saakka johtanut Alari Kujala on luonnollisesti myös pahoillaan yli kymmenen vuotta jatkuneesta oikeusprosessista.

– Meille, jotka olimme keräämässä yhdistyksen omaisuutta, tuli tunne, että yritys yritetään väkisin vallata, ja siinä sitten puolustauduttiin. Nyt on käytetty kaikki aseet, mitä oli olemassa, ja sillä siisti. Yhdistys on vallattu ja nyt mennään

sitten tässä komennossa eteenpäin, Alari Kujala myöntää tappion.

Oikeusprosessi on käynyt läpi kaikki Suomesta löytyvät oikeusasteet. Koska korkeinta oikeutta ylemmäksi ei enää pääse, voi monella tapaa surullista tapausta pitää loppuun käsiteltynä ja yhdistyksen toiminta voidaan yrittää saada jälleen käyntiin.

TEKKARIKYLÄN NOUSUSTA PÖRSSIHUUMAAN

Teekkaritoiminnan edistämisyhdistys perustettiin vuonna 1948 TKY:n taloudellisen toiminnan mahdollistamiseksi. TKY:llä ei ollut tuohon aikaan oikeutta harjoittaa varainkeruutoimintaa omissa nimissään, mutta Teekkarikylän rakentamissuunnitelmat vaativat rahoitusta. Yhdistys perustettiin, rahaa saatiin esimerkiksi erilaisilla keräyksillä, ja Kylä rakennettiin.

1950-luvulla TTEY:n kunniaksi voidaan laskea aktiivinen osallistuminen TES-tv:n perustamiseen ja tukemiseen sekä Otaniemen urheiluhallin rakentamiseen. Alari Kujala sen sijaan kiistää Otaniemessä sitkeästi liikkuneet huhut, joiden

mukaan TTEY olisi osallistunut 1950-luvulla sorien jälkeiseen mustan pörssin kauppaan.

– Tästä ei ole näyttöä, Alari Kujala kertoo.

1960-luvulle tultaessa kaikki näytti hyvältä. TES-tv:n myymisestä Yleisradiolle saatiin hyvät rahat, ja TTEY:n varoja riitti vielä Otaniemen ostoskeskuksen rakentamiseen. Samaan aikaan ylioppilaskunta pisti rahansa kiinni näyttävän, Dipoliksi nimetyn ylioppilastalon rakentamiseen.

Sitten alkoivat ongelmat. Ylioppilaskunnan puheenjohtajana vuosina 1970

ja 1971 toiminut Alari Kujala kertoo, että vuoteen 1970 mennessä Dipoli oli ajanut ylioppilaskunnan konkurssin partaalle.

– Silloin ylioppilaskunnassa katsottiin, että Teekkaritoiminnan edistämisyhdistystä ei saisi uhrata siihen hirveään moolokin kitaan, minkä Dipoli uhkasi muodostaa, Kujala muistelee.

TTEY:n toiminta päätettiin viedä kauemmaksi ylioppilaskunnasta. Ylioppilaskunnan muuttuessa poliittisten ristiriitojen repimäksi 1970-luvun alkuvuosina Teekkaritoiminnan edistämisyhdistyksessä katsottiin parhaaksi keskittyä nimenomaan teekkarikulttuurin tukemiseen. 1970-luvun alkuvaiheessa myös TTEY:n talous oli kohtalaisen huonossa jamassa, mutta vappulehtien avulla se parani vuosien mittaan.

– Me tulimme mukaan Äpyn toimintaan tämän salaseura Sitimiesliiton pyynnöstä ja hieman myöhemmin aloimme kustantaa myös Julkkua Luolamiesten pyynnöstä. Siitä me saimme sitten pääomia esimerkiksi PK:n ja muiden pumppujen tukemiseen. Tuolloin molemmilla salaseuroilla yhteistoiminnan ehtona oli, että talouden lukuja ei saa tuoda julki, Alari Kujala kertoo.

Vuosien varrella TKY:n edustajat ovat kritisoineet TTEY:n toimintaa avoimuuden puutteesta ja varojen salailusta. Tämä on kuitenkin sikäli hieman kaksinaismoralistista, että käytännössä TTEY:n toiminnan avoimuus ei ole juurikaan poikennut nykyisin ylioppilaskuntaa lähellä olevien Teekkarikulttuurin Tuki Ry:n ja Suomen Äpy-lehtien Liiton toiminnan avoimuudesta. Ilmeisesti vappulehtikulttuuriin kuuluu, että lehdillä tehdyistä voitoista ei haluta juurikaan huudella ulkopuolisille.

”EMME ME TIETENKÄÄN PIDÄ HOVI-OIKEUDEN PÄÄTÖSTÄ OIKEANA, MUTTA TULOS ON NYT SE MIKÄ SE ON, JA SEN KANSSA ON NYT VAIN ELETTÄVÄ.”

– ALARI KUJALA

TTEY:n teekkaritoiminnan avustaminen oli 1970- ja 1980-luvuilla suhteellisen vaatimatonta.

– Silloin jouduttiin monesti laskemaan hyvinkin tarkkaan, minkä verran esimerkiksi laulukirjojen tai PK:n levyjen tuottamiseen oli varaa pistää, Alari Kujala muistelee.

Useissa tapauksissa TTEY oli myös tukemassa yhdistysten toimintaansa varten ottamia pankkilainoja. Suurin osa TTEY:n nykyisellään suhteellisen merkittävästi omaisuudesta on peräisin pörssikurssien noususta.

– Yhdistyksen taloudellisen tilanteen paraneminen otti aikaa, ja siihen tarvittiin tämä hyvin erikoinen 1990-luku Suomen talouselämässä, missä osakkeiden arvot pompasivat kymmenkertaisiksi. Onneksi me onnistuimme hajauttamaan tätä omaisuutta niin, että ei oltu kokonaan yhden hevoson varassa, vaikka Nokia tietenkin merkittävää roolia tässä näyttelikin, Kujala kertoo.

TEKKAREILTA SULJETTU YHDISTYS

Omaisuu den karttuessa TTEY alkoi tukea teekkaritoimintaa aikaisempaa aktiivisemmin. Alari Kujalan mukaan tukitoiminta oli 1990-luvulla jo varsin mittavalla tasolla, kun taas TKY:n puolella katsotaan, että sen olisi pitänyt olla monin verroin aktiivisempaa. Kujalan mukaan TTEY harjoitti 1990-luvulla teekkaritoiminnan avustamista vuosittain noin 150 000 silloisella markalla.

TTEY:n nykyisen sihteerin, Lauri Pakkasen, mukaan TTEY:n avustustoiminta aktivoitui tilinpäätösten perusteella todenteolla vasta 1990-luvun lopulla.

– Silloinkin rahaa jaettiin niin, että kolmasosa meni avustuksiin, kolmasosa näihin oikeudenkäyntikuluihin ja kolmasosa käytettiin sitten yleisiin hallintokuluihin, eli Kujalan ja hänen johtokuntansa kokouksiin ja tapahtumiin, Lauri Pakkanen väittää.

Niin tai näin, vuonna 1993 ylioppilaskunnassa huomattiin, että vanhojen sääntöjen mukaan TKY:lle kuuluisi kolme paikkaa TTEY:n johtokunnasta, mitä lähdettiin myös vaatimaan.

Alari Kujalan mukaan TTEY:n silloinen johtokunta olisi ollut valmis ottamaan teekkarit mukaan yhdistyksen toimintaan, mutta automaattisia mandaattipaikkoja johtokunnasta ei kuitenkaan haluttu myöntää. Ylioppilaskunnassa kuitenkin katsottiin, että paikat kuuluvat TKY:lle, ja riita oli valmis. Kun keskusteluissa ei edetty TKY:n toivomalla tavalla, päätti TKY lähteä vaatimaan johtokuntapaikkoja oikeusteitse.

Aluksi TTEY vaikutti TKY:n edustajilta täysin suljetulta, sillä yhdistyksen sääntöjen mukaan sen kokouksiin ei tarvitse päästää muita kuin yhdistyksen jäseniä. Kysymys yhdistysten jäsenistä muutui kuitenkin mielenkiintoiseksi, kun selvisi, että TTEY:n vanhat,

1950- ja 1960-luvuilla yhdistyksen toiminnassa mukana olleet jäsenet saattaisivat olla edelleen juridisesti yhdistyksen jäseniä, ja että osa heistä olisi valmis tukemaan TKY:tä TTEY-kiistassa. Kujalan johtokunnan mukaan TTEY:n vanhojen jäsenten jäsenyys yhdistyksessä oli kuitenkin päättynyt pitkään jatkuneen passiivisuuden takia.

OIKEUDESTA OIKEUTEEN

TTEY:n ympärillä käydyt oikeudenkäynnit voi jakaa kahteen eril-

TTEY:N KUNNIAKKAASEEN HISTORIAAN KUULUU ESIMERKIKSI AKTIIVINEN OSALLISTUMINEN TES-TV:N PERUSTAMISEEN SEKÄ OTANIEMEN URHEILUHALLIN JA OSTOSKESKUKSEN RAKENTAMISEEN.

liseen haaraan, eli oikeudenkäynteihin yhdistyksen jäsenyydestä ja yhdistyksen kokousten päätösvaltaisuudesta.

Ensiksi eri oikeusasteet päättivät, että TTEY:n vanhat jäsenet olivat edelleen yhdistyksen jäseniä, vaikka he eivät olleet osallistuneet yhdistyksen toimintaan millään tavalla 1960-luvun jälkeen. Tämä päätös oikeutti yhdistyksen vanhat jäsenet kutsumaan koolle yhdistyksen ylimääräisen kokouksen, joka pidettiin vuoden 2000 lopulla Ostrobotnialla eli Bottalla.

Bottan kokous valitsi TTEY:lle uuden johtokunnan, mutta tämän jälkeen aikaisemman johtokunnan jäsenet ja heidän tukiryhmänsä valittivat asiasta. Valituksen mukaan Bottan kokous oli järjestetty yhdistyksen sääntöjen ja yhdistyslain vastaisesti, joten Bottalla valittua uutta johtokuntaa ei voinut pitää yhdistyksen laillisena johtokuntana.

Bottan kokouksessa TTEY:n johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin Erkki Inkinen ja johtokunnan jäseniksi Juhani Ahava, Pekka Kainulainen, Pekka Löyttyniemi, Eero Ruikka, Kalevi Ruokosuo ja Pekka Tarjanne. Tämä johtokunta valitsi omassa kokouksessaan heti Bottan kokouksen jälkeen sihteerikseen TKY:n hallituksen silloisen puheenjohtajan Jaakko Helteen ja taloudenhoitajaksi TKY:n talousjohtaja Erkki Kosken.

Hovioikeus vahvisti kokouksen laillisuuden tämän vuoden helmikuussa, minkä jälkeen Erkki Inkisen johtokunta kutsui yhdistyksen koolle. Ylimääräinen yhdistyskokous ja vuosikokous pidettiin TTK:n päärakennuksella 18. toukokuuta. Tuolloin kokous valitsi yhdistykselle uuden, tällä hetkellä toimivan johtokunnan, johon kuuluvat Erkki Inkinen puheenjohtajana ja jäsenenä Pekka Kainulainen, Samppa Ruohtula, Eero Ruikka, Aki Silvennoinen, TKY:n

taloustoimikunnan puheenjohtaja Tuomo Lähdesmäki ja TKY:n jatkuvuustoimikuntaan kuuluva Eero Korhonen. TKY:n talousjohtaja Erkki Koski valittiin uudelleen yhdistyksen taloudenhoitajaksi.

Korkein oikeus päätti nyt lokakuun lopulla olla antamatta vuoden 2000 kokousta koskeviin päätöksiin valituslupaa, joten näin edellä mainittu kokoonpano muodostaa TTEY:n nykyisen laillisen johtokunnan.

– Nyt ei ole enää epäilystä yhdistyksen laillisesta johtokunnasta, joten nyt yhdistys voi keskittyä toteuttamaan sen alkuperäistä tarkoitusta eli teekkaritoiminnan tukemista, Christian Elg sanoo.

Toukokuun kokouksessa käsiteltiin TTEY:n tilinpäätökset vuosilta 2000–2003. Tilinpäätökset hyväksyttiin sekavasta tilanteesta huolimatta.

– Yhdistyksen tila on kaikkea muuta kuin selvä. Lailliselta johtokunnalta puuttuu hallintomateriaalia, joka on edelleen aikaisemman johtokunnan hallussa, Elg sanoo.

YHDESSÄ TULEVAISUUTEEN

Oikeudenkäyntien takia TTEY:n toiminta on ollut täysin lamaannuksissa koko 2000-luvun ajan. Nyt Christian Elg kuitenkin uskoo, että Teekkaritoiminnan edistämisyhdistys pääsee ensi vuonna edistämään aktiivisesti erilaista teekkaritoimintaa.

– Nyt yhdistys alkaa varmasti miettimään, millä tavalla tukitoimintaa olisi järkevintä hoitaa, jotta tuki päättyisi yhdistysten, TKY:n ja yksittäisten tekkareiden projektien käyttöön, Elg sanoo.

Myös Alari Kujala toivoo aselepoa.

– Nyt pitää vain koettaa katsoa eteenpäin ja lopettaa tämän tyypinen sodankäynti. Mitä tässä nyt kullakin on vielä tunteita, niin ei tässä ole enää mitään riideltävää, eikä siitä olisi enää hyötyä, Alari Kujala sanoo.

TTEY:llä on noin 150 jäsentä, joista lähes kaikki ovat Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan entisiä aktiiveja eri vuosikymmeniltä. Kaikilla riidan osapuolilla on edelleen yhtäläinen oikeus osallistua yhdistyksen toimintaan ja päätöksentekoon.

– Toivottavasti jokainen yhdistyksen jäsen ottaa nyt järjen käteen ja hyväksyy sen, mitä Suomen oikeuslaitos on päättänyt ja pitää mielessä sen korkeamman tavoitteen, mitä varten yhdistys on perustettu, eli teekkaritoiminnan tukemisen, Christian Elg sanoo.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta on käyttänyt TTEY-oikeudenkäyntikuluihin yhteensä noin 800 000 euroa, ja vastapuoli todennäköisesti saman verran. Ylioppilaskunta on maksanut yhdistyksen vanhojen jäsenten oikeudenkäyntikulut. Osa oikeudenkäyntikulusta on langetettu hävinneen osapuolen maksettaviksi. Muilta osin ylioppilaskunnan oletukse- na on, että oikeudenkäyntikulujen erotus tullaan korvaamaan TTEY:n kassasta.

TTEY 57 VUOTTA

1948

Teekkaritoiminnan edistämisyhdistys TTEY perustetaan. TKY:llä ei ollut tuohon aikaan oikeutta harjoittaa varainkeruutoimintaa omissa nimissään, mutta Teekkarikylän rakentamissuunnitelmat vaativat rahoitusta.

1958

TKY:lle taataan kolme paikkaa TTEY:n johtokunnassa. Näin haluttiin varmistaa, että yhdistys ei erkaantuisi ylioppilaskunnan lähipiiristä.

1960-luku

Otaniemen ostoskeskus rakennetaan TTEY:n varoilla.

1970

TKY:n silloinen puheenjohtaja Alari Kujala valitaan TTEY:n johtokunnan puheenjohtajaksi.

1970-luvun alku

TTEY halutaan viedä kauemmaksi ylioppilaskunnasta. Lähteestä riippuen tuolloin pelättiin, että yhdistyksen varat olisivat saataneet kadota ylioppilaskunnan konkurssiin, mihin Dipolin rakentamisen aiheuttama taloudellinen ahdinko uhkasi TKY:n ajaa, tai vaihtoehtoisesti nykyisten opiskelijademareiden edeltäjiä haluttiin estää lahjoittamasta kaikkia TKY:n varoja kolmannen maailman vasemmistolaisille vastarintaliikkeille.

1973

Alari Kujalan mukaan TTEY:n säännöistä poistetaan TKY:n mandaattipaikat yhdistyksen johtokunnassa. TKY:n reaktioiden pelossa sääntömuutosta ei kuitenkaan rekisteröidä (jolloin sääntömuutos ei oikeuden mukaan ole lainvoimainen).

1970-luvun loppu

Yhdistys kustantaa vappulehtiä ja tukee varsinkin Otaniemessä toimivien kulttuuriyhdistysten toimintaa. TKY ei kiinnitä huomiota yhdistyksen olemassa oloon.

1980-luku

Yhdistyksen johtokuntaa täydennetään TKY:n edustajilla. Kulttuuriyhdistysten tukeminen ja vappulehtien kustantaminen jatkuu. TKY ei kiinnitä huomiota yhdistyksen olemassa oloon.

1990-luvun alku

TTEY:n omaisuuden arvo lähenee nousuun Nokian osakekursin nousun myötä. TKY:n hallitus osallistuu TTEY:n tarjoamille rapuillallisille.

1994

TKY vaatii kolmea paikkaa TTEY:n johtokunnasta. Mandaattipaikat muistuvat mieleen, kun Polyteekkarimuseon rakentamisen yhteydessä löytyy TTEY:n vanhoja asiakirjoja. TTEY:n johtokunta ei suostu vaatimukseen.

1996

TKY:n tukemat TTEY:n vanhat jäsenet haastavat yhdistyksen oikeuteen. Ensimmäisissä kannekirjeissä TKY yrittää olla itse oikeudenkäynnin osapuolena, mutta oikeus ei hyväksy tätä. Uudenmaan lääninhallitus määrää TTEY:n kokoontumaan. Herää kysymys, ketkä ovat yhdistyksen jäseniä ja ketkä eivät.

1997

Korkein hallinto-oikeus vahvistaa, että yhdistyksen perustajajäseniin kuuluva Liisa Ratia on yhdistyksen jäsen ja että hänellä on oikeus tulla kutsutuksi yhdistyksen kokouksiin. TTEY:n johtokunnan enemmistö päättää olla noudattamatta oikeuden päätöstä, jolloin 1980-luvulla johtokuntaan nimetyt jäsenet eroavat johtokunnasta.

1998

Oikeus päättää, että Liisa Rati-alla on oikeus kutsua yhdistyksen kokous koolle. TTEY ja TKY yrittävät löytää tilanteeseen ratkaisua yhteisissä neuvotteluissa. Alari Kujalan mukaan osapuolten nimeämät neuvottelijat pääsevät yhteisymmärrykseen kirjallisesta sopupaperista. Kujalan mukaan TKY kuitenkin hylkää neuvottelutuloksen.

1999

Käräjäoikeus päättää, että ennen vuotta 1970 yhdistyksessä toimineet henkilöt ovat edelleen yhdistyksen jäseniä. Kujala et al. valittaa päätöksestä hoviin.

2000

Korkein hallinto-oikeus päättää, että Liisa Rati-alla on oikeus kutsua yhdistyksen hallitus koolle. Yhdistys kokoontuu vuoden lopulla Bottalle. Sekavassa kokouksessa TKY:n tukemat TTEY:n perustajajäsenet valitsevat yhdistykselle uuden johtokunnan. Alari Kujalan johtaman aikaisemman johtokunnan jäsenet kiellettyvät tunnustamasta uutta johtokuntaa ja valittavat asiasta oikeuteen.

2001

Korkein oikeus vahvistaa, että yhdistyksen vanhat jäsenet ovat edelleen yhdistyksen jäseniä.

2005

Hovioikeus päättää helmikuussa, että Bottan kokouksessa vuonna 2000 valittu TTEY:n johtokunta on yhdistyksen laillinen johtokunta. Toukokuussa järjestetään yhdistyksen kokous TTK:n päärakennuksessa. Vuosikokous valitsee Erkki Inkisen uuden yhdistyksen johtokunnan puheenjohtajaksi. Lokakuun lopulla korkein oikeus päättää olla myöntämättä valituslupaa hovioikeuden päätöksen.

Lisää avoimuutta järjestöavustusten jakoon?

TKY jakaa yhdistyksille toiminta-avustuksia vuosittain noin 50 000 euroa. Jaettu summa ei ole ainakaan 2000-luvun puolella koskaan julkistettu, mutta nyt TKY:n hallituksen varapuheenjohtaja, järjestöasioista vastaava **Lauri Kovanen** toivoo, että avustusten myöntämisperusteet saataisiin aikaisempaa selkeämmiksi ja avoimemmiksi.

– Nykyisessä tilanteessa ongelmallista on erityisesti prosessin avoimuuden puute. 50 000 euroa on melkoisen iso summa jaettavaksi salaisesti, varsinkin kun hakemuksia käsittelevä elin ei ole kovin edustuksellinen, Lauri Kovanen sanoo.

”Ei kovin edustuksellinen” tarkoittaa käytännössä sitä, että TKY:n järjestösihteeri ja hallituksen järjestöavustusta valmistelevat päätöksen kahdestaan. Hallituksen osallistuminen prosessiin on vaihdellut vuosien mittaan, eikä varsinaista mallia käsitteilyyn ole.

Avustuksien jakoa ohjataan TKY:n hallituksen pysyväispäätöksellä (numero 3), mutta nykyisellään siinä on reilus-

ti tulkinnanvaraa, ja pykälä jättää hakemuksen käsittelijöille hyvin vapaat kädet esittää avustusten myöntämistä, tai myöntämättä jättämistä.

Kovanen ei ole niinkään huolissaan tulevan seuraajansa kyvystä tehdä hyviä päätöksiä kuin siitä, että nyt yhdistysten on käytännössä mahdotonta ennakoida TKY:ltä mahdollisesti saatavia summia.

Yhdistysluettelon ensimmäisessä rekisterissä on noin 140 yhdistystä, mutta näistä kaikki eivät hae avustuksia tai eivät ole esimerkiksi hyvän taloudellisen tilanteensa takia oikeutettuja niihin. Sääntöjen mukaan toiminta-avustusten myöntämiseen vaikuttaa ”yhdistyksen taloudellinen tila sekä toiminnan laajuus, aktiivisuus ja laatu”.

Avustushakemuksissa yhdistyksiltä pyydetään tarkat tiedot niiden taloudellisesta tilasta, ja TKY:n hallituksella on oikeus tarkastaa yhdistysluettelon ensimmäisessä rekisterissä olevien yhdistysten tilit. Sen sijaan esimerkiksi toiminnan laatua ei ole määritelty säännöissä mitenkään sen tarkemmin.

Lauri Kovanen mukaan varsinkin korotet-

tujen toiminta-avustusten myöntämiseen liittyy nykyisellään runsaasti ongelmia. Hankaliksi tilanteet muuttuvat erityisesti silloin, kun yhdistys on saanut korotettua avus-

Lauri Kovanen on valmis murskaamaan järjestöavustusten nykyiset jakoperusteet.

Tervetuloa kotiin.

Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiö tarjoaa edullisia koteja opiskelijoille. Vuokraan sisältyy nopea HOASnet-laajakaista. Hae osoitteesta www.hoas.fi.

HOAS

Opiskelijan koti

tusta useamman vuoden peräkkäin – tällöin korkeampaa avustusta aletaan pitää normaalina summana. Sääntöjen mukaan toiminta-avustus myönnetään kuitenkin yhdistyksen varsinaiseen toimintaan. Korotettua toiminta-avustusta voi anoa, jos yhdistys katsoo, että sen toimintaan sisältyy normaalista vuotuisesta toiminnasta poikkeavaa toimintaa.

Lauri Kovanen kertoo, että viime vuosina TKY:n alaisuudessa toimivat perinteiset korkeakulttuuriyhdistykset ovat saaneet muita yhdistyksiä enemmän tukea.

– Sitäkään ei ole missään varsinaisesti mainittu, että korkeakulttuuria arvostetaan muita enemmän, mutta toisaalta tänä vuonna joidenkin korkeakulttuuriyhdistysten korotetulle tuelle ei nähty perusteita esimerkiksi yhdistysten hyvän taloudellisen tilanteen takia, Lauri Kovanen sanoo.

Kovasen mukaan TKY:n hallituksessa on jo keskusteltu siitä, että toiminta-avustusten myöntämisperiaatteita voitaisiin selkeyttää. Uusia sääntöjä ei ole lyöty vielä lukkoon, mutta seuraavaan kerran ensi vuoden maaliskuussa jaettavista toiminta-avustuksista tullaan todennäköisesti päättämään uusilla pelisäännöillä.

”Anon KK:n (kemistikillan?) jäsenyyttä?” Mitäköhän tämän kuorma-auton rengas tekee järjestötoiminnan varastossa? Suoran rahallisen avustuksen lisäksi TKY tukee yhdistyksiä esimerkiksi antamalla niiden käyttöön tiloja ja mahdollisesti erilaisia varusteita. Teekkarijaoston ylimääräisiä rojuja säilytetään Servin Maijan tiellä olevassa varastossa.

Maailman kurjuus ei kiinnosta TKY:tä?

Mitä vikaa kehitysyhteistyössä on TKY:n mielestä? SYL ja monet ylioppilaskunnat tekevät hyvää kehitysyhteistyötä omilla, ruohonjuuritason projekteillaan ja SYL lisäksi vuosikymmenien kokemuksella. Kuitenkin TKY on monena vuonna vastustanut SYL:n kehy-hankkeita ja jopa vaatinut niiden lakkauttamista sekä esittänyt kehitysyhteistyöhön liittyvien lauseiden poistamista toimintasuunnitelmista.

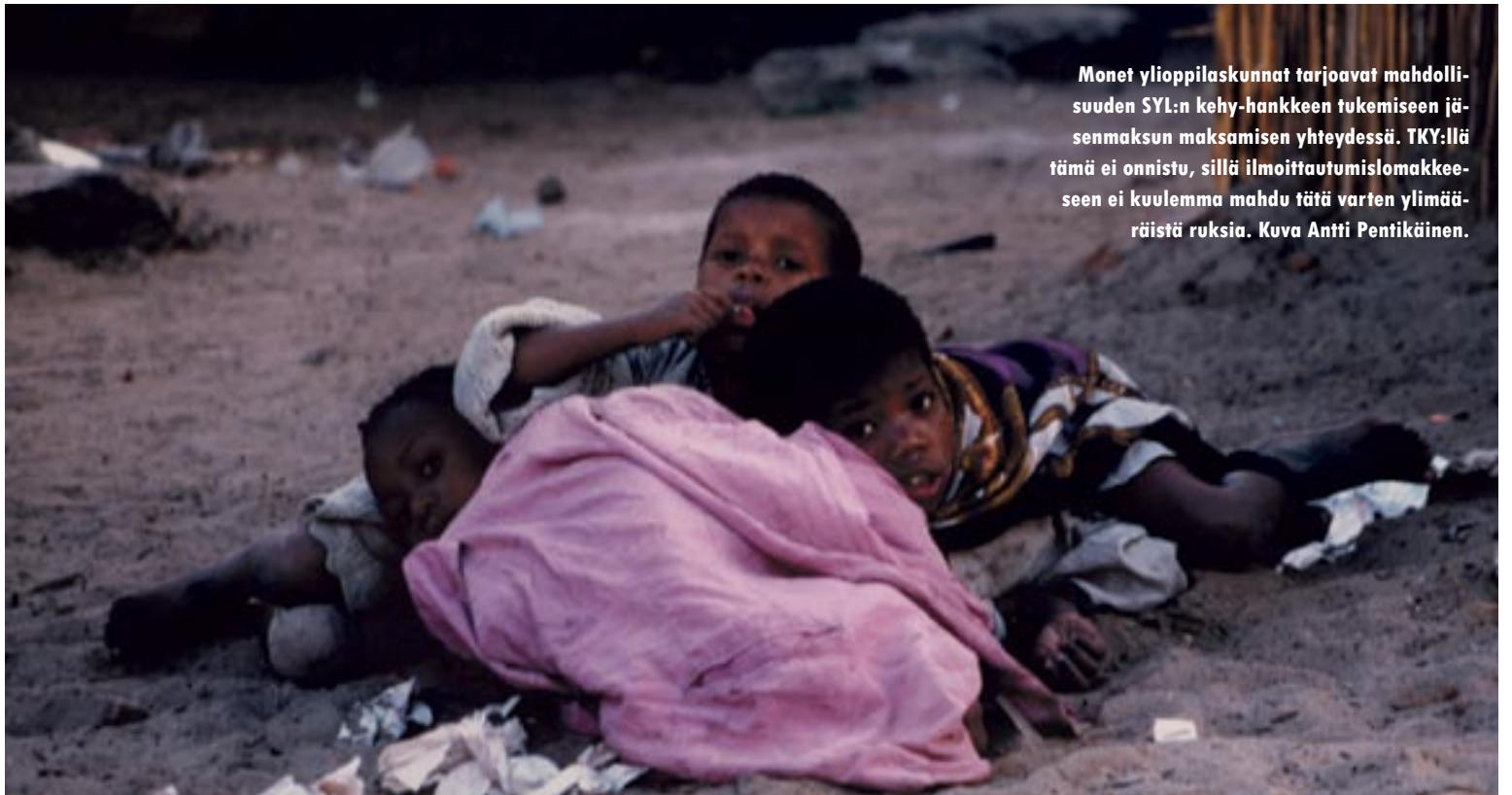
Tänä vuonna edustajiston yleisvaliokunta toimintasuunnitelman muutosesityksistä päättävänä elimenä on nähtävästi (tai näin olen kuullut) ymmärtänyt, ettei hyvin sujuvaa kehy-hanketta ole kohtuullista lopettaa noin vain kesken. Silti valiokunta vaatii toimintasuunnitelmaan lisättäväksi mainintaa, ettei SYL aloittaisi uusia hankkeita.

Miksi ihmeessä SYL ei saisi aloittaa uusia hankkeita? Ulkoministeriö tukee projekteja 60 prosentin osuudella, joten SYL:n ja ylioppilaskuntien katettavaksi jäävä osuus ei ole valtavan suuri. Sekin kerätään monessa tapauksessa erikseen juuri kyseistä projektia varten ylioppilaskuntien jäsenmaksun yhteydessä vapaaehtoisena maksuna. Kovin montaa euroa ei siis köyhältä suomalaisopiskelijalta riistetä vastoin tämän tahtoa.

Ehkä vastustuksessa ei olekaan kyse rahasta, sillä TKY:hän tukee avustuksin muun muassa SPR:ää. Onko kyse siitä, että vastustetaan nimenomaan SYL:n omia kehy-hankkeita? Aika pitkälle menevää arvailua, mutta en voi olla ihmettelemättä TKY:n kantaa.

Usein juuri järjestöjen ruohonjuuritason projektit auttavat tehokkaasti pientä kohderyhmäänsä. Paino on sanalla yhteistyö. Kohdemaassa on yhteistyötaho, jonka kanssa suunnitellaan tarkkaan, milaista tukea ja apua tarvitaan. Aika, jolloin kehitysapuna viedyt traktorit ruostuivat käyttämättöminä

EMILIA POHJANPALO

Monet ylioppilaskunnat tarjoavat mahdollisuuden SYL:n kehy-hankkeen tukemiseen jäsenmaksun maksamisen yhteydessä. TKY:llä tämä ei onnistu, sillä ilmoittautumislomakkeeseen ei kuulemma mahdu tätä varten ylimääräistä ruksia. Kuva Antti Pentikäinen.

bensan puutteessa ja auttajat olivat tärkeimpiä kuin autettavat, alkaa onneksi olla ohi. Pienissä, osittain vapaaehtoistyöllä pyritettävissä projekteissa myös hallinnolliset kulut jäävät minimiin, ja pienelläkin rahamäärällä saadaan konkreettisia tuloksia. Oman projektin tapauksessa nähdään myös koko ajan, mihin rahat menevät.

Miten kehitysyhteistyö sitten liittyy opiskeluun tai opiskelijoihin? Miksi ylioppilaskuntien ja SYL:n pitäisi olla kiinnostuneita asiasta ja haaskata rahojaan ja voimavarojaan moiseen maailmanparannukseen? Opiskelijat eivät elä tyhjiössä vaan todellisuudessa, jossa kaikki asiat liittyvät toisiinsa. Hyvinvointi ei tällä hetkellä jakaudu maailmassa läheskään tasaisesti. Me nyt vain satumme olemaan sillä puolella, jolla riittää jaettavaa. Yhträ hyvin voidaan kysyä, miksi ylioppilaskunnat tekisivät ja tukisivat kehitysyhteistyötä.

KIELTEISTÄ SUHTAUTUMISTA

Koulutus on yksi tärkeimmistä ja tehokkaimmista keinoista saada köyhät ihmiset jaloilleen ja tulemaan toimeen itsenäisemmin. Juuri koulutukseen liittyvää tietoa ja taitoa ylioppilaskunnista ainakin löytyy.

Toisaalta on ymmärrettävää, että TKY:n hallitus, jossa ihmiset muutenkin toimivat jaksamisensa rajoilla, vierastaa kaikkea, mikä haaskataakin työmäärää lisäävältä. Asiaan voisi kuitenkin suhtautua positiivisemmin ja olettaa, että uusi toiminta houkuttelisi myös uusia toimijoita. TKY voisikin (sen lisäksi, että antaa SYL:n kokeneena toimijana jatkaa työtä kehitysyhteistyön parissa) tarjota kehitysyhteistyöstä kiinnostuneille jäsenilleen mahdollisuuden toimia ylioppilaskunnan siipien suojissa.

Toki TKY:n alaisuudessa voisi toi-

mia itsenäinen kehy-yhdistys ilman sen kummempaa TKY:n osallistumista. Sen piirissä kaikki halukkaat kehitysyhteistyöstä kiinnostuneet teekkarit pääsisivät vaikuttamaan. Mutta koska monissa ylioppilaskunnissa on myös oma kehy-toimikunta, -jaosto tai vastaava, voisi yhteistyö näiden kanssa olla helpompaa, jos myös TKY:ssä oltaisiin samalla tasolla.

Ylioppilaskuntaa tarvitaan viimeistään siinä vaiheessa, jos halutaan aloittaa oma projekti ja anoa sille ulkoministeriön avustusta. Ylioppilaskunnan osallistuminen henkisesti tasolla tuo toiminnalle myös tiettyä jatkuvuutta, joka on ainakin oman projektin kohdalla välttämätöntä. Toki aloite voi lähteä kiinnostuneista opiskelijoista, kunhan TKY ei anna itsestään liian vaikeasti lähestyttävää ja kehitysyhteistyöhön jopa kielteisesti suhtautuvaa kuvaa.

KEHITYSPÄHKINÄ

Kehityspolitiikalla tarkoitetaan johdonmukaista toimintaa kaikilla niillä kansainvälisen yhteistyön ja kansallisen toiminnan alueilla, joilla vaikutetaan kehitysmaiden asemaan. Näitä ovat erityisesti turvallisuus-, ihmisoikeus-, kauppa-, ympäristö-, maa- ja metsätalous-, koulutus-, terveys- ja sosiaali-, siirtolais- ja tietoyhteiskuntapolitiikka. Varsinainen kehitysyhteistyö on kehityspolitiikan yksi keskeinen instrumentti, jolla voidaan edistää kehitykselle suotuisien olosuhteiden vahvistamista köyhimmässä maissa elinkeinojen, investointien ja kaupan edellytysten parantamiseksi ja talouskasvun aikaansaamiseksi. (Kehityspoliittinen ohjelma, Valtioneuvoston periaatepäätös 2004, s. 4)

SYL on opiskelijan etujärjestö, ei Martti Ahtisaaren konttori

Lain mukaan yliopisto-opiskelijan on kuuluttava ylioppilaskuntaan opiskellakseen yliopistossa. Jokainen opiskelija maksaa ylioppilaskuntaan kuuluakseen pakollisen jäsenmaksun, jota vastaan saa palveluita kuten terveydenhoitoa, edunvalvontaa, asuntolatoimintaa. Osalla rahasta maksetaan jäsenmaksu Suomen ylioppilaskuntien liitolle.

SYL:n tehtävä on opiskelijoiden asian ajaminen koko valtion tasolla, ja tämä on jaettu loogisesti opiskelijan asemaan liittyviin pääsektoreihin, joita ovat kansainvälinen toiminta, koulutuspolitiikka ja sosiaalipolitiikka. Lisäksi pääsektoreiden

JUHO PENTIKÄINEN

joukkoon on livahtanut kehitysyhteistyö, joka ei liity millään tavalla suomalaisen opiskelijan aseman parantamiseen.

– Esimerkiksi SYL:n ehdotuksensa sen ensi vuoden toimintasuunnitelmaksi on kohtaan ”Poliittisia tavoitteita edistävät projektit vuodelle 2006” kirjattu, että kehitysyhteistyötoimintaa tullaan harjoittamaan usealla hankkeella. Nimenomaan tällaiset kannanotot uusista kehitysapuhankkeista pitäisi mielestäni jättää kokonaan pois SYL:n linjapereista, koska aihe on täysin SYL:n toimintakentän ulkopuolella, sanoo edarivaalien ääniharava **Aino Mäkisalo**.

Koska SYL:iin kuuluminen ei ole vapaaehtoista, ei SYL:n pitäisi asettua esimerkiksi kenenkään presidenttiehdokkaan taakse tai vastustaa ydinvoimaa, vaikka osa jäsenistöstä sitä mieltä olisikin. Historiassa SYL on seurannut aikaansa ja ollut muun muassa ennen sotia voimakkaasti isänmaallinen ja kuin tuuliviiri kääntynyt aatteen taakse sotien jälkeen. SYL:n tarkoitus ei kuitenkaan ole ajaa aatteita vaan opiskelijan asiaa.

– Ylioppilaskunnasta ei tule tehdä kansalaisjärjestöä jo senkään takia, että pakkojäsenyys ei jätä jäsenelle mahdollisuutta erota yhteisöstä, mikäli tämä ei hyväksy sen

nimissä tapahtuvaa toimintaa tai annettuja lausuntoja, kertoo ylioppilaskunta-aktiivi **Johannes Heinonen**.

Suomen tavoite on, että 0,7 % BKT:stä menisi kehitysapuun, ja tämä on jalo päämäärä, jota pitää tukea. Lisäksi jokaisen velvollisuus tuntevana ihmisenä on tukea ja auttaa apua tarvitsevia osallistumalla esimerkiksi yhteisvastuukeräykseen. Vaikka samat tuntevat ihmiset maksavat ylioppilaskunnan jäsenmaksun, ei sitä pidä käyttää kehitysyhteistyöhön.

Sen sijaan mikäli muut tahot rahoittaisivat kehitysyhteistyöhankkeita, voisivat opiskelijat olla niissä mukana omalla työllään ja henkisesti pääomallaan.

– Mielessä pyörii toki ajatus, että jos nyt välttämättä halutaan kehitysapua antaa, voisi sen tehdä käyttämällä vapaaehtoisten opiskelijoiden ”intellectual capitalia”, josta ei

synny konkreettisia kustannuksia ja joka sopisi oikein hyvin teekkarimaiseen ajattelutapaan, kertoo teekkari **Martti Jakobsson**.

SYL:n rajallisia resursseja ei pitäisi käyttää kehitysyhteistyöhankkeisiin, koska opiskelijoiden asemassa on vielä paljon tekemistä. Jonot lääkärille ovat pitkät, eikä opintotuella pysty elämään ilman muita tulonlähteitä.

– Mitä SYL:n jäsenmaksutulojen käyttöön tulee, niin uskon vahvasti, että löytyy monia muita läheisemminkin opiskelijoiden arkeen liittyviä hankkeita, joihin SYL voi varojaan kohdistaa. Yleisestikin ottaen SYL:n tulisi mielestäni keskittyä nykyistä enemmän ydinasamisalueeseensa eli varsinaiseen opiskelijoiden edun ajamiseen eikä lähteä maalailemaan mitään tarpeettoman suureellisia maailmanpoliittisia linjoja, tiivistää Mäkisalo mielipiteensä.

Afrikkalaisen elämän ylistys

Sembène Ousmanen elokuvissa sankarit ovat usein afrikkalaisia naisia.

82-VUOTIAS SENEGALILAISSOHJAAJA OUSMANE SEMBÈNE ON EDELLEEN KRIITTINEN KAPINALLINEN

Afrikkalainen elokuva täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Läntisten maiden festivaaleilla harvoin esiin pääsevät tekijät ovat oman maanosansa kuuluisuuskissa, ja elokuva on Afrikassa suosittu taidemuoto. Suomen elokuvateattereihin syksyllä tuleva Mooladé - Suojelus osoittaa hyvin miksi. **Ousmane Sembène** ohjaama *Mooladé* sai Suomen ensi-iltansa Sodankylän elokuvajuhlilla kesäkuussa.

SUSANNA OKKER

Tämä hyvin afrikkalainen elokuva kertoo tyttöjen ympärileikkauksesta sekä kyläyhteisön jäsenten suhtautumisesta traditioon. Vakavasta aiheestaan huolimatta Mooladé onnistuu olemaan humoristinen ja inhimillisyydessään lämminhenkinen elokuvakokemus. Afrikkalaista yhteiskuntaa ja erityisesti sen sankaria, afrikkalaista naista kuvaavana elokuvana se on ohjaajansa työ tyypillisimmillään.

EI KOULUA VAAN KIRJALLISUUTTA

Jo 82-vuotias Ousmane Sembène - tai tuttavallisemmin Sembène - syntyi kalastajaperheeseen Senegalissa 1923. Ylä-

asteelta huonon käytöksen takia erotettu Sembène ei koskaan käynyt loppuun perusopetustaan. Hänet lähetettiin 15-vuotiaana pääkaupunkiin Dakariin, jossa hän teki päivisin ruumiillista työtä. Iltaisin nuori Sembène paneutui rakkaan harrastuksensa, kirjallisuuden pariin.

Toisen maailmansodan aikaan, kun Senegal oli vielä Ranskan siirtoma, Sembène kutsuttiin useiden muiden afrikkalaisten tavoin puolustamaan emämaata saksalaisia vastaan. Sodan loputtua Sembène palasi Dakariin, aktivoitui poliittisesti ja liittyi ammattiyhdistysliikkeeseen.

Jäätyään kuitenkin pian työttömäksi hän

muutti paremman elämän toivossa Marseille'hin, jossa lopulta asui ja työskenteli aina Senegalin itenäistymiseen eli vuoteen 1960 saakka. Taiteellisen uransa kirjailijana aloittanut Sembène vaihtoi sanat elokuvaan, sillä hän uskoi että se tavoittaa laajemman yleisön myös lukutaidottoman väestön joukossa.

SENSUURIN HAMPAISSA

Marseille'ssa kommunistiseen puolueeseen liittyneelle Sembènelle myönnettiin 1961 stipendi Moskovan elokuvakouluun VGIK:hon. Sembène kehitti elokuvallista kieltään seuraten kuuluisan koulun opettajia ja kansainvälisiä kommunistitaiteilijoita.

Vasemmistolainen maailmankatsomus ja Afrikan maiden itsenäistymistä valmistellut panafrikkalainen liike vaikutti tuolloin ja vaikuttaa yhä ohjaajan töissä. Edistyskellisyys on tehnyt Sembènestä muiden silmissä kapinallisen. Elokuvissaan hän kuvaa niin afrikkalaisten eristyneisyyttä länsimaissa yhteiskunnissa kuin oman kulttuurinsakin vaikeita aiheita.

Senegalissa on usein vastustettu hänen kantaottavia elokuviaan, joskus jopa sensuurin keinoin. Harvinaisissa haastatteluissaan Sembène korostaakin omaa rooliaan Afrikan ongelmien ja tavallisten ihmisten, ja erityisesti naisten, sankarillisuuden esiin nostajana.

PALKITTU HUMANISTI

Vasemmistolaisuus on Sembènän maailmassa humanismia ja yhteisistä asioista huolehtimista. Siksi hänen teoksensa ovat muodostuneet tärkeiksi afrikkalaiselle yhteisölle yli valtionrajojen.

Lähes 20 elokuvaa ja kymmenkunta kirjaa tehnyt Sembène on kansainvälisesti tunnustettu elokuvantekijä. Ohjaajaveteraani on osallistunut kansainvälisten elokuvafestivaalien tuomaristoihin muun muassa Berliinissä, Cannesissa sekä useilla afrikkalaisilla festivaaleilla.

Vuonna 2004 valmistunut Mooladé on jo kerännyt useita kansainvälisiä palkintoja, kuten Cannesissa Un Certain Regard -sarjan ykkössijan ja Amerikan filmikriitikoiden yhdistyksen parhaan ulkomaisen elokuvan palkinnon.

Mustan Afrikan elokuvan isäksi kutsutun Sembènän elokuvien maailma on yksi parhaista ikku-noista tavalliseen afrikkalaiseen elämään. Poliittisesta taustastaan huolimatta Sembène on ensisijaisesti taiteilija, jonka teokset ovat elokuvallisesti vaikuttavia. Sembène on kiistattomasti yksi mantereensa elokuvan historiankirjoittajista, jonka vaikutteet näkyvät tulevien sukupolvien töissä.

Ei saa sanoa neekeri

Nuoret akateemisit ja Eurooppaa nähneet liberaalit tuppaaavat pahastumaan, jos joku sanoo neekeri. Ja miksi eivät pahastuisikaan? On aivan typerää käyttää niin kielteisen arvolutautunutta sanaa. Vain pösilö käyttää n-sanaa yliopiston kahvilassa kesken kivan ja henkevän keskustelun toisudesta.

Neekeri-sanan käytön paheksuminen on selvää ja täysin oikeutettua, mutta saa monet silti nauramaan. Enkä tarkoita pahaa rasistinauria, joka kumpuaa tahtomattaan tyhmältä fasisiraggarilta, vaan enemmän ilkkurista pikkuihitystä, jonka päästää kehitysyhteistyö-seminaarin tauolla kurssin näsäviisain rillipää.

Pöytäseurue ymmärtää, että rillipää ei tarkoita pahaa. Rillipäästä on vain kiva päästä vähän järkyttämään. Muut seurueesta suvaitsevat hänelle sen ilon, koska tietävät, että se on vain kompensatiota pitkästä koulukiusatun historiasta. Kuten tunnettua, vasta yliopistossa nörtit emansipoituvat lätkänpelaajien ikeestä. Jälki on sen mukaista: Goom-risteilyjä, solmioita otsan ympäri, oksennusta haalarilla, vitsejä neekereistä.

Rillipää ei ole rasisti sanan varsinaisessa merkityksessä. Hän suvaitsee mustaihoiset avosylin ja ennakoluulotta kaveriporukkaansa, jos joku mustaihoinen vain suinkin suostuisi hengamaan rillipään kanssa. Rillipää on jopa tutustunut yhteen mustaihoiseen opiskelijaan. Hän tervehti tuttavaansa elokuvista opituilla käsitervehdyksillä, joita ghanalaisvaihari ei tietenkään osannut, koska hän ei ole kotoisin Los Angelesin ghetosta.

Rillipäällä ei ole mitään ongelmia toivottaa mustat suoma-

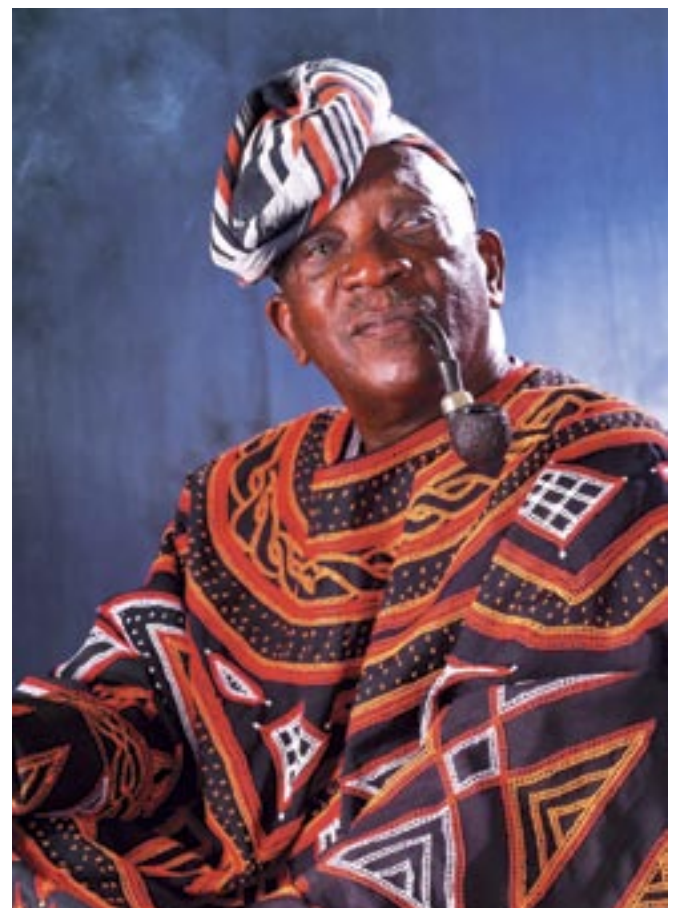
laisen yhteiskunnan räysivaltaisiksi jäseniksi. Hän kuuluu hyvänpäivänliberaaleihin; hyväosaisiin, joilla ei ole koskaan ollut mitään ongelmia etnisten vähemmistöjen kanssa.

Ainakaan niin kauan kun he pysyvät hyväosaisina, eikä kukaan räjäyttele mitään pommeja. Sen vuoksi hyväosaisen ei tarvitse nimitellä muita ihmisiä neekeriksi, muuten kuin vit-sillä. Heistä muualta tulleet eri ruskean sävyiset ihmiset tuovat oivan lisän oman maan ruokakulttuuriin. Ne ovat muutenkin kivoja, kun osaavat soitella kaiken maailman rumpuja, ja niillä on niin värikkäitä vaatteitakin. Rillipää saattaa olla piilorasisti, mutta ei erityisen vaarallinen sellainen.

Tuskinpa hän olisi liittynyt Hitlerin posseen 30-luvun Saksassa. Tosin pääosin siksi, ettei SS-univormua pystytty loputtomiin kaventamaan olkapäistä, eikä rillipää pysyisi marssissa mukana viittä metriä pidempään. Mutta myös siksi, että jopa 30-luvun Saksassa rillipää olisi todennäköisesti paheksunut keskitysleirejä ja kirjojen polttamista.

Turha minun on esittää moraalisesti korkeampaa. Minäkin olisin todennäköisesti nauranut rillipään vitseille seurueessa. Enkä todellakaan usko, että minun tai rillipään sisällä elää ulospyrkivä natsi.

Rasismi ei ole Alien-elokuvan hirviö, joka odottaa oikeaa hetkeä murtautua rintalastan läpi. Se ei ole mitenkään ihmisestä erillinen ominaisuus, koska jo aivomme erittelee asioita rasistisesti kaikenlaisten stereotyyppien mukaan. Se, että aivoillamme on taipumus rasismiin ei tarkoita, että meidän tulisi olla rasisteja. Tärkeintä on, ettei sellaisille ajatuksille anneta valtaa, koska ne ovat väärin.

"Mustan Afrikan elokuvan isä" Ousmane Sembène potkittiin koulusta teini-iässä. Sen jälkeen hän on kirjoittanut kymmenkunta kirjaa ja ohjannut kaksikymmentä elokuvaa. Uusin elokuva Mooladé palkittiin muun muassa Cannesissa.

Nopeasti kasvavan eukalyptuksen ansiosta sellun valmistus on halpaa Etelä-Amerikassa. Toisaalta australialainen tulokaslaji kuluttaa paljon vettä ja syrjäyttää alkuperäisiä lajeja. "Vihreä aavikko" on erittäin köyhä elinympäristö.

Sellutehdas vihreällä aavikolla

SUOMALAINEN LAITOS ON UUSLIBERALISMIN AIRUT URUGUAYSSA

Suomalainen Metsä-Botnia rakentaa Uruguayhin 1,1 miljardin dollarin jättimäisen sellutehtaan. Yrityksen mukaan Fray Bentoksen kaupunkiin rakennettava tehdas luo alueelle tuhansia uusia työpaikkoja ja nostaa maan bruttokansantuotetta 1,6 prosentilla.

Sellutehdasprojekti on Uruguayn historian suurin teollinen investointi ja kaikkien aikojen suurin suomalainen teollinen investointi ulkomailla. Valmistuttuaan tehdas tuottaa miljoona tonnia sellua vuodessa. Ympäristöhaittojakaan ei tehtaalla Metsä-Botnian teettämien tutkimusten mukaan ole. Suomessa vieraillut World Rainforest Movement -järjestön edustaja, metsänhoitaja Ricardo Carrere ei kuitenkaan ole hankkeesta innoissaan.

Sellun valmistaminen uudella tehtaalla tulee olemaan noin puolet edullisempaa kuin Suomessa. Tämän takaavat edullinen työvoima, hankkeelle myönnetty vapaakauppa-alueen asema ja raaka-aineena käytettävä nopeasti kasvava eukalyptus.

EUKALYPTUS IMEE KAIVOT TYHJIIN

Australiasta kotoisin olevan eukalyptuksen istuttamista Etelä-Amerikkaan on kritisoitu sen ympäristövaikutusten vuoksi. Nopeasti kasvava eukalyptus vaatii runsaasti vettä ja alentaa pohjaveden tasoa. Lisäksi yksilajiset viljelmät köyhdyttävät alueen alkuperäistä luontoa.

ANNI HAATAJA

– Uruguayn hallitus alkoi edistää eukalyptuspuiden istuttamista 1980-luvun lopulla tukiaisten ja edullisten lainojen avulla. Jo muutaman vuoden kuluttua ihmiset kuitenkin huomasivat, että kaivot kuivuivat, maaperän kosteus väheni ja luonto menetti monimuotoisuuttaan niillä alueilla, joille oli istutettu eukalyptusta, Ricardo Carrere kertoo.

Eukalyptusviljelmiä kutsutaankin vihreän aavikon alueiksi. Tieteellisesti eukalyptuksen ja veden vähenemisen yhteyttä ei kuitenkaan ole todistettu.

Metsä-Botnian lisäksi espanjalainen ENCE rakentaa eukalyptusta käyttävän sellutehtaan Fray Bentoksen alueelle. Tehtaat hyödyntävät jo olemassa olevia eukalyptusplantaaseja. Carrere uskoo kuitenkin, että jatkossa Fray Bentokseen syntyy tehtaiden takia uusia eukalyptusistutusten keskittymiä, jotka lisäävät alueen ekologisia ongelmia. Metsä-Botnia omistaa uruguaylaisen Forestal Oriental S.A. -yhtiön, joka on erikoistunut eukalyptuksen viljelyyn.

UUSIA TYÖPAIKKOJA VANHOJEN KUSTANNUKSELLA

Metsä-Botnia on arvioinut, että sellutehtaan työllistävä vaikutus Fray Bentoksessa on noin 8000 työpaikkaa, joista 5000 on suoria ja 3000 epäsuoria työpaikkoja. Suurin osa työpaikoista liittyy pari vuotta kestäväan rakentamisvaiheeseen. Itse sellutehdas työllistää vain 300 ihmistä.

Carrere pelkää, että siinä missä tehdas luo uusia työpaikkoja se myös tuhoaa alueen ny-

kyisiä elinkeinoja. Turismi on ollut suuri tulonlähde Fray Bentoksen alueella viime vuosikymmenten ajan. Erityisesti argentiinalaiset tulevat Fray Bentokseen ihailemaan kaunista ja puhdasta luontoa, Carrere selvittää.

– Uruguayn varrelle rakennettavien sellutehtaiden haju- ja näköhaitat karkottavat matkailijoita ja yli tuhat turismin luomaa työpaikkaa häviää. Lisäksi useat kalastuksesta leipänsä saavat ihmiset menettävät työnsä, Carrere ennustaa.

Paljon sellutehtaan luomia työpaikkoja menee Fray Bentoksen alueen ulkopuolisille ihmisille.

– Suuri osa rakentajista tulee alihankkijoiden kautta Brasiliasta ja Argentiinasta. Sellutehtaan työntekijät puolestaan ovat hyvin koulutettuja, eikä alueen ihmisillä ole näihin töihin riittävää koulutusta.

Carrere uskoo, että rakennusvaiheen jälkeen useat ulkopuoliset rakentajat jäävät Fray Bentokseen toimeettomina lisäten alueen työttömyyttä ja sosiaalisia ongelmia, kuten päihteen väärinkäyttöä ja rikollisuutta.

VASEMMISTOHALLITUS AJAA UUSLIBERALISMIA

Metsä-Botnian ja espanjalaisen ENCE:n sellu-

tehdashankkeita on vastustettu laajasti. Viime keväänä kymmenet tuhannet ihmiset osoittivat mieltään sellutehtaiden rakentamista vastaan Argentiinan ja Uruguayn välisellä Uruguayn joen ylittävällä sillalla.

Carrere uskoo, että vastarinnassa on kyse on paljon suuremmista asioista kuin kahdesta sellutehtaasta. Hänen mielestään Uruguayn kanssa, joka valitsi itselleen uuden vasemmistohallituksen, haluaa muutosta.

SUOMALAINEN SELLUTEHDAS IMEE KAIVOT TYHJIIN, VIE TYÖPAIKAT JA SAASTUTTAA LUONNON – RICARDO CARRERE, URUGUAYLAINEN METSÄNHOITAJA-AKTIVISTI.

– Uruguaylaiset äänessivät muutoksen puolesta. Ulkomaa-laisen rahan voimin vapaakauppa-alueelle rakennettavat sellutehtaat edustavat samaa uusliberalistista talousmallia, jota edellinen hallitus ajoi, eivät toivottua muutosta, Carrere toteaa.

Hän uskoo, että

presidentti Tabare Vazquezin vasemmistohallitus hyväksyi edeltäjänsä alulle panemat sellutehdashankkeet saavuttaakseen kansainvälisten rahoituslaitosten ja sijoittajien luottamuksen.

Carrereren mielestä sellutehdashankkeiden toteutuminen lähettää Maailmanpankille ja sijoittajille viestin, ettei hallitus ole oikeissa tehdä radikaaleja muutoksia.

– Samalla hallitus edistää toimintaa, joka on haitallinen luonnolle ja joka vahvistaa uusliberaalin talousmallin asemaa Uruguayssa.

KY auttaa Brazilian slummeissa

Joukko lapsia on kerääntynyt valkoisen tiilitalon edustalle keskustelemaan ovella seisovan suuri-kokoisen miehen kanssa. Miehen pitkät vaaleat rastat ja hänen vaalea ihonsa erottuvat selkeästi Engenho Velhon slummin muuten täysin tummaihoisesta väestöstä. Erilaisuus luo usein epäluuloisuutta, mutta tämä mies on ansainnut lasten arvostuksen tulella tunnetuksi capoeiran, paikallisen tanssillisen taistelulajin taitajana ja opettajana. Nytkin lapset ovat saapuneet hänen luokseen tiedustelemaan, milloin kokoonnutaan seuraavan kerran ja ketkä mahtuvat mukaan. Mies ei osaa antaa lapsille vastausta – kokoonumispaikkaa ei ainakaan tällä hetkellä ole tiedossa.

Tämä oli lähtöasetelma KY:n kehitysyhteistyöhankkeelle Brazilian Salvadorissa, Engenho Velhon slummissa. Se rastapäinen mies on suomalaissyntyinen Juha Vasku, Brasiliassa toimivan, katulapsille mielekkäitä aktiviteetteja järjestävän yhdistyksen toiminnanjohtaja. Hän on toiminut Engenho Velhon lasten parissa jo vuosia järjestämällä pienille lapsiryhmille harrastetoimintaa, johon mukaanpääsyn ehtona on koulunkäynti. Tämä on ollut yksinkertainen mutta toimiva keino saada lapset opiskelemaan alueella, jossa nämä helposti ajautuvat kaduille ja sitä kautta huumeita myyviin jengeihin.

Yhteistyö Helsingin kauppa- korkeakoulun ylioppilaskunnan ja

NINA NIEMI

Grupo de Capoeira da Engenho Velhon välillä alkoi vuonna 2003, ja siitä lähtien KY on ollut mukana rakentamassa lasten ja nuorten toimintakeskusta yhteistyössä paikallisen järjestön kanssa. Toiminnan päämääränä on saada alueen lapset pois kadulta ja rikollisuuden parista rakentavan toiminnan piiriin. Toimintakeskuksen aktiviteetit opettavat lapsille oppimisen taitoa, joka monelle suomalaiselle on peruskoulun vuoksi itsestäänselvyys. Keskuksesta ei sallita väkivaltaa lainkaan, ja se on yksi harvoista väkivallattomista toimintaympäristöistä koko slummissa. Tärkeänä tavoitteena on myös sukupuoltenvälinen tasa-arvo, ja eri ryhmissä onkin mukana tasapuolisesti tyttöjä ja poikia. Erityisesti seksuaalivaltuuden tärkeys korostuu ympäristössä, jossa on täysin normaalia, että murrosikäiset tytöt saavat lapsia, ja perheissä esiintyy runsaasti seksuaalista häirintää.

Ensimmäisenä vuotena toiminta pyöri vain KY:n tuella, ja slummissa saatiin ostettua tontti, jolle kolmekerroksinen toimintakeskus on rakennettu. Vuodesta 2004 Ulkoministeriö on ollut hankkeessa mukana 60 prosentin rahoitusosuudella. KY maksaa oman 40 prosentin osuutensa puhtaasti kuntalaisten jäsenmaksun yhteydessä lahjoittamalla KEHY-maksuilla. Hankkeelle on haettu Ulkoministeriöltä tukea myös kahdeksi vuodeksi eteenpäin, mutta päätöstä tuesta ei vielä ole

Engenho Velhon slummissa lapset viettävät suurimman osan ajastaan kaduilla.

saatu.

Toimintakeskuksen toiminnan aloittaminen on viivästynyt sadekauden, Suomen hallinnollisten viiveiden sekä toimintakeskuksessa sattuneen vesivahingon vuoksi. Kaikki edellytykset toiminnan täysipainoiselle alkamiselle ovat kuitenkin valmiina opettajia myöten, kunhan keskus saadaan viimeistellyksi. Samalla hankkeen piiriin saadaan enemmän slummin lapsia, sillä tavoitteena on, että toiminnassa olisi mukana vuosittain 250 lasta. Toimintakeskuksessa järjestetään nuorille mm. seksuaalivaltuutta, ATK- ja kielikursseja, tanssia, perkussiota, capoeiraa, valokuvausta

sekä tukiopetusta. Opetus tulee olemaan kurssimuotoista, ja yhtä kurssia on pari kertaa viikossa. Toiminnan mahdollistavat pitkälti täysin vapaaehtoisperiaatteella toimivat opettajat.

Hanketta hallinnoi KY:llä Kehitysyhteistyöjaosto, jonka sisällä toimii hankeryhmä. Jaoston vastuulla on raportoida hankkeen edistymisestä sekä Ulkoministeriölle että KY:n hallitukselle. Vapaaehtoisien KEHY-maksujen lisäksi rahaa hankkeelle kerätään myymällä "Välitän"-haalarimerkkejä sekä järjestämällä erilaisia tempauksia kuten KEHY-karaokea.

Keväällä 2005 viiden hengen

ryhmä KY:ltä kävi Engenho Velhossa seurantamatkalla katsomassa, miten hanke käytännössä toimii. Matka slummiin oli osallistujille rankka, mutta hankkeen kannalta äärettömän arvokas. Viikon aikana paikallisten toimijoiden kanssa pystyttiin arvioimaan hankkeen edistymistä, kehittämään raportointia sekä erityisesti suunnittelemaan tulevien vuosien toimintaa ja budjettia. Hankematka edisti myös molempien osapuolten ymmärrystä toistensa toiminnasta ja sitoutti molempia toimintaan yhä vahvemmin.

Hanke on ainoa kehitysyhteistyöhanke Engenho Velhon alueella ja on siksi saanut osakseen positiivista huomiota. Koska perustamiseen on jo saatu rahoitus ulkomailta, on yhteistyökumppaneiden saaminen tulevaisuudessa myös helpompaa, sillä Brasiliassa harvoin tuetaan hankkeita, jotka alkavat tyhjistä. Toimintakeskuksella on kolme potentiaalista paikallista rahoittajaa: paikallishallinto, kulttuuriministeriö sekä matkapuhelinoperaattori Claro. Rajoittava tekijä tällä hetkellä on kuitenkin valitettavasti raha: Rakennuskustannukset ovat nousseet koko hankkeen ajan, ja vuoden alussa tapahtunut vesivahinko (viemäroinnin pettäminen) aiheutti suuria taloudellisia takaiskuja. Hanke siis tarvitsee kipeästi lahjoituksia tukijoiltaan.

Voit osallistua antamalla lahjoituksesi hankkeen tilille Nordea 147030-219264. Lisätietoa hankkeen edistymisestä <http://www.ky.hkkk.fi/~kehj/>.

Halloween Super sale..

..hinnat ihan horroria

Myyntissä vain 31.10.-11.11.

Lue lisää netistä 31.10. alkaen

SAS Blue Lufthansa Austrian
Pelottavan halvat hinnat seuraaviin kohteisiin:

Rooma Bangkok Budapest
Lontoo New York Pariisi
Milano Praha Sydney
Madrid Geneve Barcelona
Gdansk Bryssel Varsova
Ateena Berliini

Voita lennot 2:lle!

Osallistu kilpailuun netissä!

STA TRAVEL

www.statravel.fi

Avoinna
MA-PE 10-19, LA 11-15
Puhelinmyynti
MA-PE 9-19, LA 11-16, 09 6812 7710

magicolor 2400W

Henkilökohtainen värilaser mustavalko- ja väritulostamiseen

KONICA MINOLTA

349,-
sis. alv

- Nopeus 5 väri- ja 20 mustavalkosivua minuutissa
- Tulostustarkkuus 2400 x 600 dpi
- Windows "Plug and Play"
- Optimoitu Windows 98SE/ME/2000/XP-ympäristöön
- USB-liitäntä
- Pärjännyt Tietokone- ja MikroPC -lehtien testeissä erittäin hyvin.
- Hinta 349 euroa, sis. alv:n 22%

DATA GROUP
Meillä aina onnistuu

Myynti ja lisätiedot:

Softelo/Data Group Espoo

Merituulentie 2

02100 Espoo

Puh. (09) 455 5281

myynti@softelo.com

¡Viva la revolución!

RESUMEN LATINOAMERICANO JULISTAA BOLIVAARISTA VALLANKUMOUSTA ETELÄ-AMERIKASSA

Talous taantui ja peso menetti kaksi kolmasosaa arvoaan, mutta jotain hyvääkin Argentiinan talouskriisi toi tullessaan. Ennen argentiinalaiset käänsivät selkänsä muulle Etelä-Amerikalle ja koko muulle kolmannelle maailmalle.

– Nyt kun keskiluokka on menettänyt rahansa ja täällä kuolee ihmisiä nälkään, huomaamme, että olemme samanlaisia kuin muut Latinalaisen Amerikan ihmiset. Argentiinalaiset ovat innostuneet latinalaisamerikkalaisuudesta, Carlos Aznárez kertoo.

Aznárezilla on täysi syy olla tyytyväinen lattari-innostukseen: hän on Resumen latinoamericano -lehden päätoimittaja. Koko valtavan alueen asioista kertovaa lehteä levitetään Argentiinasta, Venezuelasta ja Espanjasta käsin. Objektiviseksi lehteä ei voi parhaalla tahdollakaan kutsua, eikä Aznárez muuta väitäkään.

– Olemme puolueellisia. Yritämme kertoa asioiden toisen puolen, sen mitä muut tiedotusvälineet eivät kerro.

Resumen latinoamericano on avoimen vasemmistolainen julkaisu. Se liputtaa vallankumouksen puolesta, Yhdysvaltojen ylivaltaa ja globaalia kapitalismia vastaan. Carlos Aznárezin vastainformaatioprojekti ei rajoitu paperilehteen. Muutaman kymmenen hengen toimitus ja avustajakunta tekevät joka viikko tunnin mittaisen keskusteluohjelman Argentiinan televisiokanavalle numero 57.

Sinne he marssittavat ylikansallisten yritysten irtisanomia työläisiä ja muita protestoijia, jotka eivät saa Argentiinan valtamediassa ääntään kuuluviin. Pieni porukka pyörittää myös kolmea radio-ohjelmaa, joista yhtä lähettää texasilainen vasemmistolainen KOOP-radiokanava.

Kanava on antanut Aznárezin porukalle täysin vapaat kädet ja niinpä Teksasin radioalloilla – luit aivan oikein, Teksasin! – voi kuunnella tunnin viikossa espanjankielistä hehkutusta irakilaiden vastarinnasta miehittäjäjoukkoja vastaan ja baskien kamppailusta itsenäisyyden puolesta.

Resumen latinoamericanon toimituskunta on saanut tottua tappouhkauksiin. Ketään heistä ei kuitenkaan ole tapettu, mutta yhden toimittajan täytyi Carlos Menemin presidenttikaudella 1990-luvulla muuttaa perheineen naapurimaahan Uruguayhin, kun poliisiin kytköksissä olevien ryhmien harjoittama uhkailu kävi vakavaksi.

Argentiinan nykyistä presidenttiä Néstor Kirchneriä vastarannan kiiski Aznárez ei halua kehua, mutta myöntää, että sananvapaus tilanne on parantunut.

– Nykyinen hallitus kontrolloi poliisivoimia melko hyvin ja puolustaa entistä enemmän ihmisoikeuksia. Aznárez kuitenkin muistuttaa, että on vaikea tietää kauanko suvantovaihe kestää. Väkivalta on aina läsnä Latinalaisessa Amerikassa.

Resumen latinoamericanon uutiskirjettä tilaa sähköpostitse liki satatuhatta ihmistä.

– Diarios de urgencia postitetaan kolme kertaa viikossa, ja mikäli vasemmistolainen vallankumous näyttää etenevän jossain lattarimaassa, erikoispainoksia saa päivittäin.

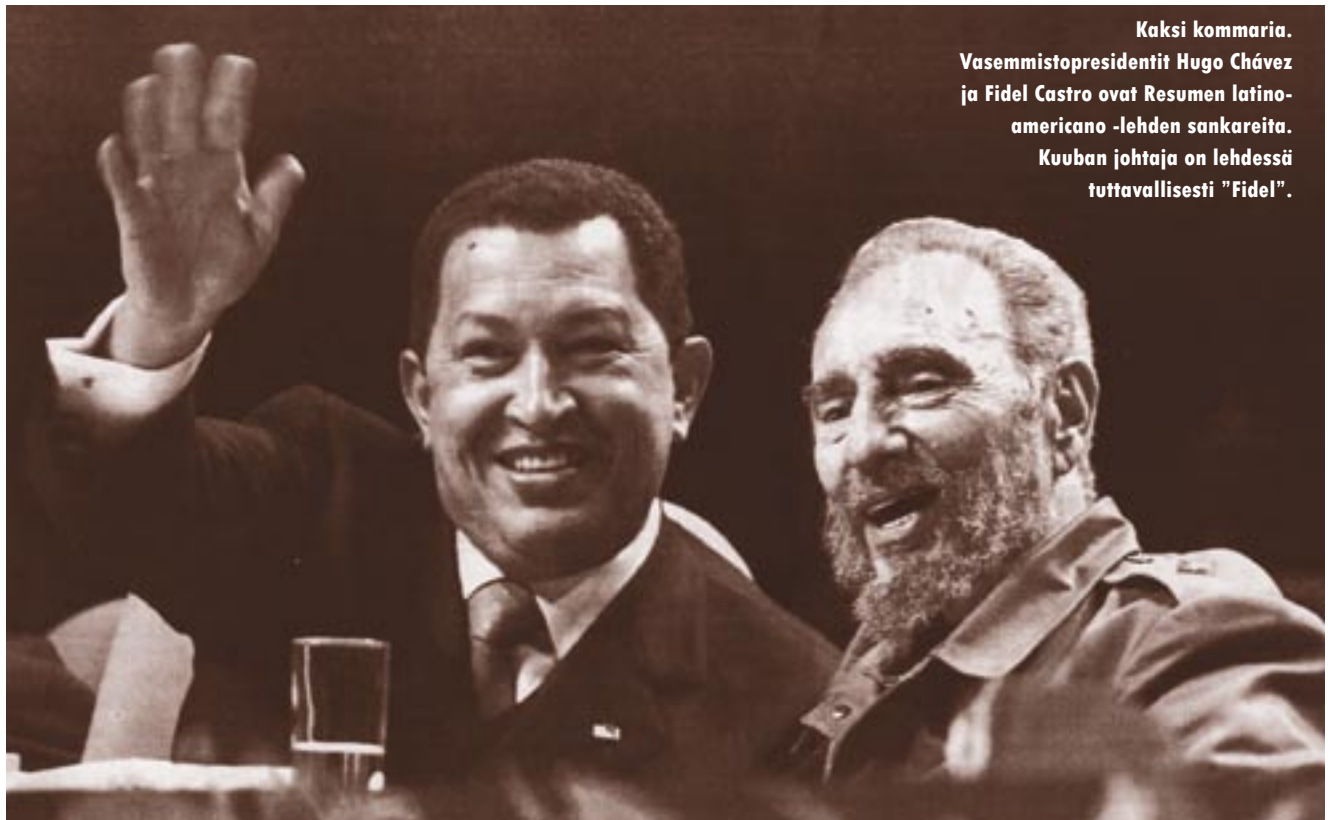
Espanjankielisen uutiskirjeen Diarios de urgencia voi tilata lähettämällä sähköpostia osoitteeseen resumen@nodo50.org. Resumen latinoamericanon kotisivut: nodo50.org/resumen.

Resumen Latinoamericano

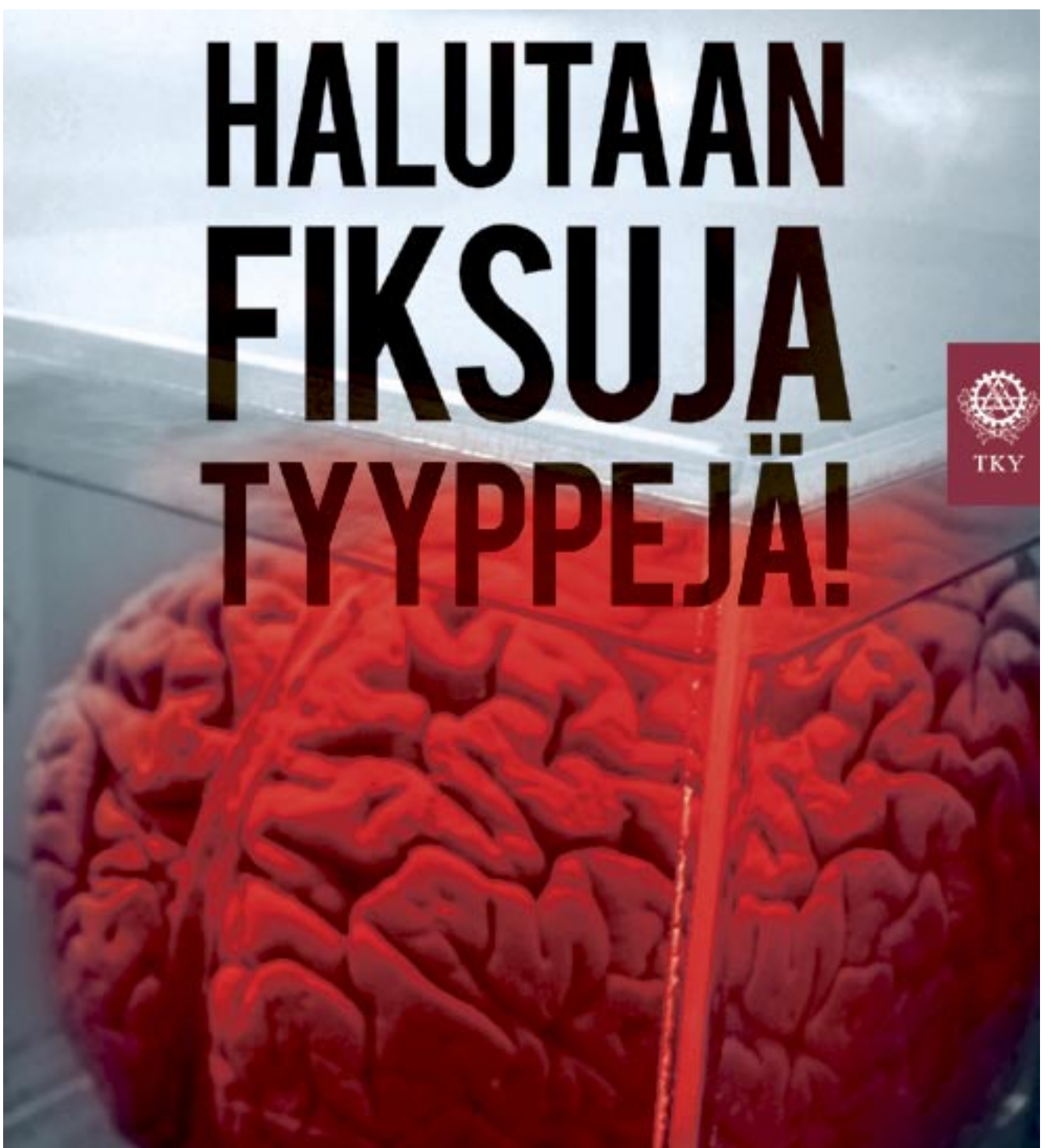

”Älkäämme antako Bushin talloa Argentiinaa jalkoihinsa Mar de Platan huippukokouksessa.” Marraskuun kokouksessa keskustellaan Yhdysvaltain ajamasta Amerikkojen vapaakauppa-alueesta, joka on herättänyt laajaa vastustusta Etelä-Amerikassa. Piirros on Resumen-lehden kannesta.

Resumen Latinoamericano

Kaksi kommaria. Vasemmistopresidentit Hugo Chávez ja Fidel Castro ovat Resumen latinoamericano -lehden sankareita. Kuuban johtaja on lehdessä tuttavallisesti ”Fidel”.

Oletko fiksu ja viisas? Onko sinulla halua tehdä se pieni ero? Osaatko ajatella asioita muutenkin kuin mustana ja valkoisena? Tuletko ihmisten kanssa toimeen? Oletko valmis valuttamaan hikeä ja kyyneleitä kehittäessäsi jäsenistölle entistä parempaa ja läheisempää ylioppilaskuntaa? Haluatko elämyksiä ja suuren määrän oppia, jota et saa muualta? Haluatko aidon mahdollisuuden vaikuttaa? Kyllä? Me haluamme sinut. Hae TKY:n hallituksen vuodelle 2006!

TKY:n hallitus johtaa ylioppilaskunnan toimintaa niin strategisella kuin operatiivisellakin tasolla. Hallitukseen halutaan ihmisiä, jotka ovat argumentointikykyisiä, ryhmätyön taitavia, fiksuja ja ennen kaikkea haluavat ajaa opiskelijoiden yhteistä asiaa.

Kysy lisää tai ilmoita kiinnostuksestasi lähettämällä hallitukseen hallituksenvalintatyöryhmälle tai istuvalle hallitukselle. Ryhmän saa kiinni osoitteesta tkyh2006@tky.fi, ja hallituksen jäsenten yhteystiedot löydät TKY:n www-sivuilta.

Hallitusehdokkaiden on oltava tiedossa viimeistään 29.11.2005. Katso myös lisää tietoa hakuprosessista ja aikataulusta osoitteesta:

www.tky.fi/hallitus2006

EI VOI OLLA TOTTA!

TUNAROINTIA:

- Alkukeittoon sammahtanut teekkariherra
- Alkusalaattipidille torkanut daami
- Pöydän alla konttaava naisten nilkkoja pureskelva juristiherra
- Tylsyyden torjumiseksi kahviastioita vastapäätä itävalle heittelevä kylteriherra
- Poloneesia horjuva humnistidaami, jonka juhlapuvun yläosa on valahtanut rintojen alle.
- Toiletista iltapuvun helma alushousuissa palaava daami

JA KAIKKI NÄMÄ OVAT TOSITAPAHTUMIA!

Hovimestari, keitossani nukkuu teekkari!

Siinä sitä sitten istuttiin. Mykistynyt pöytäkunta vuosijuhlissa. Kokeneetkin akateemiset juhlijat hiljenivät, kun frakkipu-kuinen seurueen jäsen sammah- ti alkukeittoonsa. Hämmennys oli syvää. Tapaus viritti tosin iloisen ja vilkkaan keskustelun pelastustoi- menpiteiden tarpeesta ja suoritta- misjärjestyksestä sekä niiden toteut- tamisesta kohteen heräämättä. Her- ran pää nostettiin keitosta lautas- liinapedille, ja hän jatkoi autuaana unien näkemistä aina kahvitarjoi- luun asti, jolloin hän yllättäen sin- gahti pystyyn ja katosi salista kos- kaan palaamatta.

Ei juhlaetiketti ole yhtään taval- lista hyvää käytöstä ihmeellisem- pää, juhlava ympäristö vain koros- ta perustapojen puutetta. Känni- ääliö frakissa ei ole yhtään haalariin puettua kanniääliötä hausempi, kysymys on lähinnä kyseenalaisen huomion määrän maksimoinnista. Ei hyvin käyttäytyvän raitis tarvitse olla, mutta kohtuus helpottaa tätä- kin suoritusta.

Kaikenlaiset etiketti- ja käy- tössäännöt auttavat rakentamaan juhla- kehykset, jotka on sitten täytettävä itse asialla eli hauskanpi- dolla, laululla ja tanssilla. Sääntöjä pilkkulleen noudattava etikettirobot- ti on varmaan yhtä rasittava kuin niistä täysin piittaamaton juhlija. Kun tietää, että käytös on kohdal- laan, asu on tilaisuuteen sopiva ja nauhat sun muut releet oikeilla pai- koillaan, on paljon helpompaa kes- kittä olennaiseen – juhlintaan.

Vuosijuhlissa kaikki naiset ovat

TIINA METSO, KUVAT TKY:N ARKISTO

ihania ja kaikki miehet komeita. Mutta juhlan alkaessa ulkoinen kulta rapisee ja huono käytös näyt- tää rumat kasvonsa. Sillä huonosti käyttäytyvä vähemmistö huoma- taan ja muistetaan, asiallisemmin ja tyylikkäämmin hauskaa pitävä enemmistö taas jää aina huoma- mattomaksi. Alussa mainitusta pöytäseurueestakin muistetaan vain se yksi sankari.

Suurissa juhlissa on tärkeintä, et- tä juhla pysy koossa. Kyseessä on yhteinen juhla, jossa kaikkien läsnäolijoiden toivotaan seuraavaan samaa ohjelmaa – muutenhan olisi aivan sama jäädä kotiin imemään pussikaljaa kalsareissa. Siksi onkin tärkeää, että pöydässä istutaan juh- lan aikana eikä seilata ympäri sa- lia tai salin ulkopuolella. Totta kai salista poistuminen perustellusta syystä on sallittu, mutta konferens- seissa juokseminen ei ole hyvä syy.

Pääsääntönä on, että salista ei poistuta tauoille ennen kuin pää- ruoka on syöty. Syyntäkin ymmärtää helposti, kun jää joskus katsele- maan yllättäen täysin tyhjentyneen salin autiutta sinne unohtuneiden vieraiden, ulkomaalaisten ja ehkä- pä huonosti liikkuvien seniorien kanssa.

Suurten ja pienempienkin juhli- en kohteliaaseen käytökseen kuuluu myös kaikkien esitysten huomioi- minen, olipa kyseessä sitten laulua, puhetta tai taidenumero. Esitysten aikana ei tietenkään jutella, mutta ei myöskään syödä tai juoda. Eikä varsinkaan lähellä tekstiviestejä. Jokainen juhlissa esiintynyt tietää, miten masentavan näköistä on, kun

pöydissä pilkotaan innokkaasti kar- jalanpaistia puheen aikana.

Suurimmissa juhlissa on tärkeää, että tilannetaju toimii. Kaikkein rasvaisimmat ja rivoimmat laulut eivät kuulu vuoden komeimpiin juhlisiin, niitä ehtii laulamaan jat- koilla ja silloksella.

Tiina Metso opastaa hyvien tapojen pariin akateemisiin pöytäjuhlisiin kes- kittävällä tapa- ja etikettiluennol- la keskiviikkona 9.11. F-salissa kello 16.00 (hyviin tapoihin kuuluu saa- pua ajoissa paikalle). [Www.tky.fi/vuosijuhla](http://www.tky.fi/vuosijuhla).

Vanhoina hyvinä aikoina herrasmiehet saivat nauttia hyvistä sikareista juhla- pöydässä. Kuva TKY:n vuoden 1990 vuosijuhlalta.

MUISTA NÄMÄ:

Älä hortoile salissa – ensimmäi- nen tauko vasta pääruuan jäl- keen ellei toisin ilmoiteta.

Älä höpötä ohjelman aikana – ohjelmaa ovat puheet, laulut ja kaikki muutkin esitykset ex tempore ja ad hoc -sooloja lu- kuun ottamatta.

Älä syö tahi juo ohjelman ai- kana!

» VUOSIJUHLAVIIKON TAPAHTUMIA

Bileet Punavuorella
10.11. kello 21 alkaen So- Hossa, Ratakatu 9, Helsinki. Liput 4 e.

Arkiston aarteita
TKY:n arkiston aarteiden ylimääräisten kappaleiden myynti 10.11. TKK:n ala au- lassa kello 11–14.

Dipoli tutuksi
Perjantaina 11.11. ohjattu- ja kävelykierroksia Dipolis- sa. Tutustu rakennuksen ti- loihin (muihinkin kuin juh- latiloihin) ja arkkitehtuu- riin. Kierrokset alkavat klo 14.00, 15.00 ja 16.00 Käpy- ovelta. Ennakoilmoittautu- minen teekkaripalveluun.

Dominanten 30-vuotis- juhla-konsertti
Lauantaina 12.11. kuoro- musiikin kirkkaimpia helmiä kotoa ja ulkomailta Seppo Murron johdolla Tapiola-sa- lissa kello 17.00. Liput 15 / 10 euroa Lippupisteestä ja ovelta. Konsertissa mm. kantaesitetään Riikka Talvi- tien, Jaakko Mäntylä ja Jussi Chydeniuksen uudet teokset. www.dominante.fi.

TKY:n vuosijuhlat
Lauantaina 12.11. TKY:n 133. vuosijuhlat Dipolissa.

Laura Birn ja Pamela Tola

– tytöt te olette tähtiä

Kun näyttelijä **Laura Birn**, 24, tulee haastattelupaikalle omenaa syöden ja jättää muutaman tenttikirjan Teatterikorkeakoulun infopisteeseen, hän ei vaikuta lainkaan tähdeltä.

Tähdeltä? Hetkinen, pitäisikö hänen sitten vaikuttaa tähdeltä? Ja jos niin millä tavalla? Pitäisikö Birnissä olla jotain erityistä marilynmaista gloriaa, elitististä käytöstä, toimittajan ylenkatsontaa ja oman tilan ottamista heti alkumetreiltä alkaen?

Mutta hänhän on näytellyt lähi-vuosina kahdessa suuressa kotimaisessa filmissä, hän poseeraa parhailaan Lasipalatsin seinässä olevassa Lupaus-elokuvan mainoslakanassa ja esiintyy Helsingin kaupunginteatterin lähes loppuunmyydyssä Sydänmaassa.

Mutta ei, hän on kuin kuka tahansa ikäisensä nainen. Hän hörp-pii iloisena kahvia ja ottaa rennon asennon tshekkiravintolan sohvalla: opiskelupäivä on vihdoinkin ohitse.

– Ei mua tuolla kadulla niin tun-neta, rauhassa saan olla, Birn ker-too.

Moni muistaa Birnin parin vuo-den takaisesta *Helmiä ja sikoja* -elo-kuvasta. Siinä hän esitti voimakasta ja myötätuntoista Lauraa, johon **Mikko Leppilammen** esittämä hullun veljessarjan fiksuin osapuo-li ihastuu. Joulukuussa ensi-iltaan tulevassa, **Ilkka Vanteen** ohjaamas-sa lottaelokuvassa *Lupaus* hän on nuori Mona. Tästä syksystä lähtien hän on esittänyt Helsingin kaupun-ginteatterin *Sydänmaassa* lievästi cp-vammaista Siskoa. Birn on naut-tinut valtavasti näytelmästä, joka sijoittuu Keski-Pohjanmaalle ja kä-sittelee vaikeita teemoja herätysliik-keistä, suomalaisesta oppiniskaisuudesta ja yksin jäämisen tuskasta.

– Siskon ja pojan tarina kosketti valtavasti. Ohjaaja **Heidi Räsänen**

TUOMO TARVAS

Pamela Tola on saanut viime vuosina esittää moneen kertaan rikkaan perheen tyt-töä, mutta rooleissa ei hänen mielestään muuten ole ollut juuri mitään yhteistä.

on vanha tuttuni, ja veljeä esittävä **Jarkko Lahti** on mahtava näytteli-jä, johon voi luottaa.

NAISTEN ULKONÄKÖPAINEEET SUUREMMAT

Birnin herkat ja kauniit piirteet jäävät helposti mieleen, vaikka hän-nen nimeään ei heti muistaisikaan. Birnin kasvoja onkin usein käytet-ty mainoksissa katseenvangitsijana. Hän on viehättävä, mutta onko sii-nä jotain pahaa?

Teatterikorkeakoulua kritisoi-daan välillä siitä, että se valitsee näyttelijäopiskelijansa liiaksi ulko-näön perusteella. Birn kiistää ulko-näökriteerit jyrkästi.

– Ei kukaan läpäisisi nelivaiheista pääsykoetta, jos ei olisi lahjakas. En mitenkään allekirjoita, että nykyi-nessä näyttelijäkoulutuksessa haet-taisiin vain nättejä näyttelijöitä.

Birn myöntää, että naisnäytteli-jöillä on erilaisia ulkonäköpaineita kuin miehillä.

– Kyllähän ulkonäkö voi vaikut-taa suuntaan tai toiseen. Kauniita ihmisiä tykätään katsella. Se voi vangita, ja kauniit näyttelijät eivät välttämättä pääse olemaan pahoja ja ällöttäviä. Meidänkin luokalla kaikki tytöt ovat tosi nättejä mutta samalla lahjakkaita.

Oman kuvan katsominen isolta valkokankaalta oli Birnille Helmien ja sikojen aikaan pelästyttävä ko-kemus.

– Se oli ihan kamalaa! Ekalla ker-ralla en pystynyt siihen ollenkaan, toisella kerralla jo vähän paremmin ja kolmannella kerralla meni ihan hyvin. Ja oman äänen kuuleminen oli myös kauheaa, näyttelijä muis-telee.

Vallitsevasta patriarkalisesta kat-santokannasta kielii paljon se, et-tä Martti Suosalo ja Esko Nikkari

nähdään aina silloin tällöin mainos-julisteissa, mutta esimerkiksi Eeva Litmasella on sellaiseen asiaa vain, jos hänen tähdittämänsä elokuva, kuten *Rakkaudella*, *Maire* on tai-teellisesti todella korkealuokkainen. Tai ajatellaanpa Ulla Tapanista: hän heittää ulkonäöstään ja ulkomuo-dostaan reilusti herjaa. Tarvitsisiko hänen tehdä sitä, jos hän olisi mies?

Entä kuka on vaatinut Taisto Reimaluotoa, Sulevi Peltolaa tai Oiva Lohtanderia tekemään tiliä ulkonäöllisistä ”vajavaisuuksistaan”, kun yhteiskunta tuntuu pakottavan jokaisen naisnäyttelijän raportoimaan mahdollisista ihohoidoistaan, kuntokuureistaan, plastiikkakirur-gikäynneistään tai erikoisruokava-lioistaan? Erikseen tulevat tietysti Hannele Laurin kaltaiset persoonat, joka tekevät tämän kaiken pyytämättäkin.

JULKISTA RIISTAA

Näyttelijän ammatti on julkinen, ja kun mainetta alkaa tulla, ihmistä revitään joka paikkaan. Jos oikein hyvä tuuri käy, pääsee lehtien kansikuvamalliksi.

Näin on käynyt 24-vuotiaalle **Pamela Tolalle**, joka hymyilee lo-kakuun Image-lehden kannessa. Hän tuli tutuksi tv-sarja *Skenestä* sekä *Pahasta maasta*. Nyt hän on uuden *Tyttö sinä olet tähti* -eloku-van 19-vuotias Nelli, ja pian valko-kankaalle tulee *Saippuaprinssi*, jossa Tola kirjoittaa saippuasarjaa Ilonan roolissa.

Tola ei ole kiinnittänyt suurem-paa huomiota kuvansa näkymiseen julkisilla paikoilla.

– Oma kuva ei tunnu oikeas-taan miltään. Voi olla, että minua ei tunnistettaisi, vaikka seisaisin lehden vieressä, Tola sanoo Imagen kansikuvasta.

On helppo uskoa, että Tola ha-luaa olla välillä tuntematon. Suomi on niin pieni maa, että selkäänta-puttasia riittää, ja varsinkin yöelä-mässä moni näkee velvollisuudek-seen antaa sensuroimatonta ja suo-raa palautetta, jonka he tunnetusti voisivat milloin tahansa sanoa sel-vinpäinkin.

Pujahtaessaan ulos ovesta hoikka ja melko pienikokoinen Tola voisi helposti upota keskustan vilinään, mutta jos häntä katsoisi tarkem-min, voisi huomata jotain tuttua.

Edessäni istuu kuitenkin Pamela Tola vapaa-ajalla. Hän on käynyt kirjaostoksilla Akateemisessa Kirja-kaupassa, ja ohjelmassa on samana iltapäivänä vielä monta haastattelua ennen seuraavan viikon promootio-kiertuetta.

Vaikka näyttelijät ovat väkisin-kin julkisuudessa, alan opiskelijoille ei Tolan ja Birnin mukaan anneta erityistä julkisuudenhallinnan kou-lutusta.

– Meistä koulutetaan teatteri-näyttelijöitä, ei julkisuuden henki-löitä. Harvoista tulee mitään tähtiä. Minäkin haluan keskittyä näytte-lemiseen, siihen, että saan tehdä mahdollisimman paljon kiinnosta-via roolihahmoja, löytää uusia puo-lia itsestäni ja kehittyä näyttelijänä. Haluan tehdä persoonia, en pelkäs-tään esittää jonkun tyttöystävää, ja olenkin ollut tyytyväinen saamiini rooleihin, Tola sanoo.

Birn on samaa mieltä.

– Minulla on onnekas olo, kos-ka olen saanut niin paljon erilaisia, mielenkiintoisia rooleja.

Birn myöntää, että näyttelijä al-tistuu julkiselle arvostelulle.

– Ei voi ajatella, että esiinnyimme ihmisille, mutta he eivät saisi sanoa meistä mitään. Aina on eri mieli-piteitä. En ole joutunut sellaiseen pyörytykseen, että siitä olisi tullut ahdistusta.

Sekä Tola että Birn ovat sitä mieltä, että joillakin ihmisillä on vääristynyt kuva siitä, että teatteri-opinnot olisivat jonkinlainen tähti-portti. Taiteilijoita valvotaan ja pal-votaan. Melkein kaikki opiskelijat

käyvät työharjoittelussa opiskelujen ohessa, mutta harvoin saa lukea laskentatoimen tai immateriaali-oikeuden opiskelijan kesätyökoke-muksista.

– Ei tätä alaa voi tehdä vain jul-kisuuden kautta, Tola vahvistaa.

TAKKI TYHJENEE HUOMAAMATTA

Kova työtahti voi kuitenkin alkaa puristaa nilkkaa jo nuorena, jos töi-tä tarjotaan koko ajan. *Tyttö sinä olet tähti* ja *Saippuaprinssi* kuvattiin viime kesänä peräkkäin, ja Tola sa-noo, että hänen piti sen jälkeen pi-tää kolmen kuukauden tauko kai-kesta näyttelemisestä. Sinä aikana hän keskittyi lepäämiselle ja ystä-villeen.

– Olen sellainen, että buukkaan helposti kalenterin täyteen teke-mistä, ja sitten yhtäkkiä huomaan, ettei jää aikaa muuhun. Olen op-pinut, että täytyy arvostaa itseään sen verran, että levähtää. Ihminen ei pysty näyttelemään, jos ei ole mi-tään annettavaa.

Elokuvaroolit ovat aina olleet varmempi tie kuuluisuuteen kuin teatteri, ja nopeasti voi tulla mie-leen, etteivät tietyt näyttelijät iki-nä esiinny lavalla. Toisin kuitenkin on. Tola ja Birn ovat molemmat neljännen vuosikurssin näytteli-jäopiskelijoita, ja he ovat vuosien varrella tehneet perinteistä teatte-ria lukemattomia kertoja. Viimeksi Tola esiintyi kevätkaudella Teatteri Jurkan *Westendissä* ja Birn muun muassa eräessä Teakin lopputyö-näytelmässä.

Nyt Studio Pasila kutsuu Birniä useita kertoja viikossa Sydänmaan kulisseihiin. Tola taas tahkoaa kah-den Teatterikorkeakoulun näytel-män parissa ja on innostunut, että pääsee vaihteeksi teatterin pariin.

– Toisessa näytelmässä saan esit-tää mummoa! useasti rikkaan per-heen hyväosaisena tyttärenä viime aikoina nähty Tola naurahtaa.

Aika teatterikoulussa kuluu vit-kaan, kun on koko ajan menossa. Kumpikaan nuorista julkiksista ei usko, että pystyisi valmistumaan tavoiteajassa eli neljässä vuodessa, mutta eivät he siinä mielessä ole erikoistapauksia.

– Joskus sitä miettii, että apua, miten nopeasti aika on mennyt. Ei ole olemassa valmista näyttelijää, mutta kohta pitäisi osata kaikki, mi-tä koulussa opetetaan, Birn pohtii.

Laura Birnin kuva näkyy tämän tästä elokuva- ja teatterimainoksissa, mutta hän kertoo, ettei häntä kadulla yleensä tunnisteta.

Sikсарista mäyräkoirakenneliin

SYL:n ja YTHS:n opiskelijoiden alkoholinkäytön vähentämiseen tähtäävän ”Mäyräkoirasta sikspäkkiin” -kampanjan oheistuotteisiin kuuluu oman alkoholinkulutuksen tarkkailuun tarkoitettu läystäke sekä kymmenen kohdan testi. Pakkohän näitä on kokeilla. Täytän testin mielestäni rehellisesti, ja minua neuvotaan vähentämään alkoholinkäyttöäni, koska olen vaaraksi lähiympäristölteni ja itselleni.

Ehkä on syytä vähentää. Täytelään sitten tarkkailuläystäkettä.

ENSIMMÄINEN VIIKKO

Asetan ylärajat suhteellisen alas. Saunakaljat keskiviikkona ja sunnuntaina, ja tokihan perjantaina ja lauantaina on vapaampaa. Laitetaan molemmille päville kymmenen annosta, jos vaikka sattuisin käymään yöelämässä. Kymmenen ei vielä ole paha. Seuraavana päivänä muistaa eikä ole pahaa oloa, kunhan muistaa sen vesilasini. Viikon yläraja yhteensä 22 annosta.

Keskiviikon saunakalja jää juomatta, kun en pääse saunaan nuhan takia. Perjantaina ja lauantaina ei ole mitään menoa, kun kaveri pelaa koneella, yhdellä on treffit jonkun kanssa, ja muut ovat oluella Leppä-

Antti Pohjoranta

**Varoittava
esimerkki!!**

vaarassa. Siis Leppävaarassa. Eihän se ole mikään paikka!

Kämppiskin hajoilee viikonlopun jonkun markkinoinnin harkkatyön kanssa. Pitäköön hauskaa, minä pi-

dän ainakin. Katson siis perjantaina ja lauantaina telkkaria. Juon siinä sivussa parit campari-tuoremehut. Loppuviikonlopun odotan maanantaita.

Viikon saldo on kolme alkoholiannosta. En ole huolestunut ainakaan alkoholinkäytöstä. Vähän mietityttää, että tätäkö tämä elämä nyt on.

Siis tähänkö on tultu, että käyn päivät koulua tai teen töitä ja illalla menen kymptä nukkumaan? Mikä tämä tällaisen testin tarkoitus on? Todistaa ettei minulla ole elämää vai? No siinä ainakin onnistuttiin. Helvetin testi.

TOINEN VIIKKO

Ylärajat varmasti olivat kohdillaan, enkä muuta niistä, mutta alarajoissa on paljonkin viilattavaa. Lisään

läystäkkeeseen uuden rivin ”alaraja” ja merkitsen luvuiksi joka päivälle kolme ja viikonlopulle viisi. Esitteen uuden sarakkeen myös kavereille. He eivät oikein lämpene ajatukselle. ”Menisit vaikka töihin siitä.”

Maanantaipäivänä menen miehekkäästi kauppaan hakemaan tarjousolutta. Juusto kuitenkin on myös tarjouksessa ja vaihdan yhden mäyriksen juustopakettiin. Teko jota kadun myöhemmin.

Juon joka päivä viikolla illalla kolme tuopposta kotiin tultua ja jääkaapin päällys alkaa loppuvuokosta täyttyä tyhjästä pulloista. Ne tuoksuvat kivasti oluella kun tulee kotiin ja oven avauksen aiheuttama tuulahdus henkii päin.

Perjantaina on toimituksen saunailta, jossa on tarjolla ilmaista viinaa enemmän kuin ehdin vetämään. Teen silti kaikkeni. Päivällä vinguin saunailtaan campari-pullon ja kohteliaisuussyistä teen drinkit myös muille, jonka jälkeen tyhjentäen pullon yksin. Olut on niille jotka tykkäävät vedestä.

Camparin loputtua siirryn puolentoista litran kossupulloon ja laimennan loppuillasta paukkuja aina vain vähemmän. Maistuvat silloin paremmilta.

Ilta päättyy siihen, että [REDACTED] yrittää vetää minua turpaan vaaleanpunainen kortonki kikkelissä, mutta isku osuu takarivoon enkä edes oikeastaan tunne sitä. Kuulen myöhemmin, että myös toinen [REDACTED] oli jossain vaiheessa iltaa hermostunut toimintaani ja huitaissut ohi. Ajatus hymyilyttää vieläkin.

Lauantain ja sunnuntain käytän niihin juttuihin mitkä piti tehdä jo aiemmin. Viikon saldo jo aika monta, mutta ehkä parannettavaa olisi.

KOLMAS VIIKKO

Merkkaan joka päivälle ylärajaksi 99 alkoholiannosta, jota pidän tässä vaiheessa toiveajatteluna, ja kokonaismääräksi paljon. Haen kaupasta pullon kossua (”ja leikin kossua”), mutta siitä ei ole mitään iloa. Keskiviikkona juon saunakaljat.

Torstaina on ekskursio Riikaan. Rairai ja röhröh. Kamera mukana rajoittelen vähän toimintaa, koska en halua hävittää sitä, mutta pidän hauskaa minkä osaan. Tallinnassa ensin viskiä R-Alkosta, ja Hesburgerissa Jack Daniels Colaa. Riika on kaunis.

Perjantain rauhallisen alun ja ekskursioiden kautta pikkukatuksen kioskeista haetaan matkaevästä ja vanhan neuvostokaupungin ihmeitä ihastellen mennään kohti yötä, paikallisia baareja. Lauantaina aamupalaksi jätetty vodkapullo tyhjenee tunnissa, ja tunnen miten elämä virtaa suonissa. Virtaa riittää aamukuuteen.

Sunnuntaina virtaviivaisesti käytämme kaikki loput rahamme viinaan ja pidämme bussin käytävällä bileet. Suomeen asti ei jää mitään. Keskustajatkosten kautta vien keskellä yötä entiselle tyttökaverille tuliaisiksi kortonkeja, kaadan ison kasvin mullat sohvalle ja nukahdan pää pöydälle.

Viikko oli ehkä elämäni parhaita. Alkoholi on menojuoma. Yritän laskea annoksia, mutta en tiedä. Eikä edes kiinnostaa. Alkoholi ei ole tärkeintä, elämä on!

Lisätietoja www.taitolaji.fi ja www.alko.fi.

Haemme 1.1.2006 alkavaan kaksivuotiseen määräaikaiseen työsuhteeseen Espoon Otaniemen toimistoon

OPIKSELIIJA-KENTTÄASIAMIESTÄ

Opiskelijakenttäasiamiehen esimiehenä toimii teekkariasiamies ja työpaikka on TEKin tuleva Otaniemen toimipiste. Tehtävä on kokopäiväinen.

Opiskelijakenttäasiamiehen toimenkuvaan kuuluu mm.

- valtakunnallisen opiskelijatoiminnan tukeminen
- opiskelijarekrytoinnin ja sen materiaalin suunnittelu
- opiskelijoille suunnattujen tilaisuuksien ja infojen järjestäminen
- opiskelijaorganisaation koulutusmateriaalin tekeminen ja kouluttaminen
- yhteistyötahojen kanssa järjestettävien tilaisuuksien suunnittelu ja toteutus

Tehtävään valittavalta opiskelijalta edellytämme oma-aloitteisuutta, esiintymiskykyä, kykyä selviytyä yllättävistä tilanteista, ylioppilaskuntatai yhdistyskokemusta sekä kiltatoiminnan tuntemusta, TEKin toiminnan tuntemista, tiedotusosaamista ja valmiutta matkustamiseen. Lisäansioksi katsomme laajan järjestökokemuksen, harjoittelusasioiden tuntemuksen ja työsuhteiden politiikan opinnot.

Tarjoamme

- monipuolisen ja haasteellisen tehtäväkentän
- näköalapaikan tekniikan alan etujärjestötoimintaan
- harjoittelijapalkkasuosituksemme mukaisen palkan

Lisätietoja antavat teekkariasiamies Markku Harmaala puh. (09) 2291 2218, markku.harmaala@tek.fi ja opiskelijakenttäasiamies Jukka Makkonen puh. (09) 2291 2221, jukka.makkonen@tek.fi

Kirjalliset hakemukset ansioluetteloineen pyydämme toimittamaan 28.11.2005 mennessä osoitteella Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry, yksikönjohtaja Joel Salminen, Ratavartijankatu 2, 00520 Helsinki.

Työstä saa kilpailukykyisen palkan lisäksi mm. hyvän yhteistyöverkoston, näköaloja suomalaiseen yritysmailmaan, verkottumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia sekä mahdollisuuden kehittää omia ihmissuhdetaitoja, neuvottelutaitoa, vastuunottoa sekä projektiosaamista.

TEK Ratavartijankatu 2, 00520 HELSINKI
p (09) 229 121, f (09) 2291 2911, www.tek.fi

TEKNIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Sihvosen Kaiski (vas.) ja Kemppaisen Kalle.

Erilaiset vuosijuhlat

Taideteollisen korkeakoulun ylioppilaskunta TOKYO järjesti vuosittaiset Arabia Maskerad -suurnaamaiset perjantaina 4.11.2005 Mediakeskus Lumeessa. Tänä vuonna pukeutumisteemana oli *Lapsuuden sankarit*.

Tilaisuudessa nähtiin mm. Tex Willer, teini-ikäiset mutanttiniinjakilpikonnat, Tohtori Sykerö, Gene Sim-

mons, Björn Borg, Lepakkomies, Marikki, Tähtien Sodan klooni, ”Onks Viljo näkynyt?”-vetelehtijä, sekä kuvissa näkyvät kaksi elokuvasankaria.

Tapahtuman juonsi **Kosti Kotiranta** ja eurolla pääsi iloitlemaan paikalle tuotuun pomppulinnaan.

Parhaan puvun palkinto myönnettiin Suursyömäriille.

Kitkerät Neitsyet: Todellisen menestyksen salaisuus

Moni Kitkerien Neitsyiden fani ehti jo pelästyä, kun yhtyeen ensimmäisen levyn, Paras pysyä kotona, jälkeen bändiltä ei kuulunut moneen vuoteen uutta julkaisua. Keikoilla uusiakin kappaleita kuultiin.

Mutta ei ”Kitkeriä” onneksi ole kuopattu musiikkimaailman hau-tuumaalle. Toinen täyspitkä eli Todellisen menestyksen salaisuus osoittaa, ettei sanoituksista melkein kokonaan vastaavan Vappu Rossin kynä ole tylsistynyt eikä kyynisyys ole sumentanut hänen silmiään maailman epäkohdilta.

Uudella rinkulalla sävellykset ja sovitukset eivät ole yhtä vauhdikkaista kuin Paras pysyä kotona -levyllä, mutta silti saksofoni, svengaa-va kitara ja ennen kaikkea tietenkin viiden naislaulajan ääniresurssit pääsevät oikeuksiinsa.

Lisäksi parisuhteen kiemuroille nauretaan vähemmän, mutta onpa mukana esimerkiksi Se pieni ero, jossa muistutetaan, kuinka paljon helpommin nainen leimataan pet-täjäksi. Eron ABC:ssä on vähän sama tematiikka kuin debyyttilevyn Välikauden naisessa.

Työn sankarissa pistetään jonoon palkkakuoppaa, tunti-listaa, univelkaa ja tulostavastuuta ja kysellään, tällaistaako on se prekariaatin arki.

Päden-biisissä taas paneudutaan huomiotalouteen: siihen, miten oman hännän nostamisella ja rus-keakielisyydellä voi päästä pitkälle, vaikka taitoja ei niin olisikaan. Napakimmin keski-ikäisen, konserva-

tiivisen miesjohtoportaan nivuksiin potkaistaan Etkö nyt leikkiä ymmärrä? -kappaleessa. Biisissä mies-johtaja yrittää houkutellessa naisalais-taan kahden hengen saunailtoihin ja ”ylitöihin” kotiinsa. Kun nainen alkaa protestoida, johtaja ja jopa lii-ton lakinainenkin sanovat, että ahdisteluun kannattaa alistua, koska uutta työvoimaa odottaa heti oven takana.

Lisäksi biisin kertosäe sisältää pirullisen totuuden: ”Eikä tämän ikäisenä enää uutta työtä saa, olen-han jo melkein kolmekymmentä.” Vielä 20 vuotta sitten tätä vitsiä ei olisi ymmärretty.

Jo viime vuonna Tavastialla kuul-

lun Joulurauhaa-biisin voisi taas vaivatta liittää samaan irvileukaisen joululaulujen listaan esimerkik-si Hassisen Koneen On jouluyö, nyt laulaa saan ja Leevi and the Leavingsin Oikein surullista joulua kanssa.

Todellisen menestyksen salaisuuden levynjulkistamiskeikalla Tavastialla 26. lokakuuta bändi esitteli oikeastaan koko uuden levyn kaval-kadin. Ensimmäiseltä levyltä soitettiin pakolliset Tango pecunia ja Hei poika sekä Idols-kauteen odotettua parodiaa tuova Setä, tee minusta tähti. Nollien nolla on lisäksi elä-vänä kuultuna aina yhtä mukaan-satempaava. Vakioettiin kuuluvaa Feministirockia Kitkerät eivät tällä kertaa malttaneet vetää.

www.kitkeratneitsyet.fi

Kuva Kitkerien Neitsyiden keikalta Lakinlaskijaisista Dipolissa.

Jättijänöä jallittamassa

Jos Gromit-koira olisi ihminen, hän olisi yhdistelmä shakki-mestaria, huippuluokan insinööriä, tunnustettua filosofia ja maailmankuulua näyttelijää. Tosin sitähan tämä käsittämättömän tunnerekisterin silmillään ja otsansa rypyillä ilmaiseva, mitä ihmeellisimpiin suorituksiin kotona, takapihal-la ja kaupungilla yltyvä piski onkin – paitsi ettei hän puhu. Gromitin omistaja Wallace sen sijaan puhuu, usein valitettavasti, sillä vaikka tämä perusenglantilainen herrasmies, juustoharrastaja ja pellopeloton tar-koittaa aina hyvää, hän epäonnistu melkein aina, usein juuri hyvä-uskoisuuttaan. Mutta siksihän hänellä on Gromit.

Ei ihme, että Wallace ja Gromit -elokuvat ovat olleet alusta alkaen niin suosittuja. Nick Parkin ja Steve Boxin luomat savianimaatiohahmot ovat jo sinällään hykerryttävän hauskoja, mutta Park ja Box ovat heitelleet heitä sellaisiin seikkailuihin, että keskivertokäsitteillä olisivat ideat ajat sitten loppuneet. Wallace ja Gromit ovat jahdannut rötöstelevää pingviiniä, lampaita varastelevaa verikoira ja pyrkineet kuu-hun kotitekoisella raketilla. Nyt ensimmäisessä täyspitkässä elokuvassa, Kanin kirouksessa (The Curse of the Were-Rabbit) vanhat asetelmat

ovat kunnossa. Mies ja koira (kukin voi päättää, kumpi lopulta on kumpi) pyörittävät kanintorjuntapartio Anti-Pestoa, jonka

tarkoituksena on pyydystää pitkäkorvat vihanneskisaan valmistautuvien pikkukaupunkilaisten pelloilta. Tavalliset nököhampaat saadaankin kuriin, mutta yhtäkkiä kaupunkia ja ennen kaikkea sen kasvimaata alkaa terrorisoida jättimäinen ristiturpa. Kisojen järjestäjän, lady Tottingtonin sydäntä Wallacen ohella tavoitteleva Victor Quartermaine päättää, että ylikasvuinen, välillä kingkongmaiseen tyyliin rintaansa takova karvaturri voidaan pysäyttää vain pastorilta saaduilla kultaluodeilla. Mutta kaikki ei ole niin kuin näyttää, ja Gromitin on pakko rientää avuksi.

Välillä Kanin kirousta katsoessaan unohtaa, että kyseessä on yhä savianimaatio, niin tarkkaa työtä on taas tehty, vaikka sormenjälkiä hahmojen ”iholla” näkyykin monessakin kohtauksessa.

Toisin kuin monissa tappavan epäomaperäisissä tietokoneanimaatioissa, Wallace ja Gromit -elokuvien hahmot ovat mielenkiintoisia persoonia, vaikka toki lady Tottington on melko moneen kertaan nähty kuvaelma englantilaisleidistä, ja Quartermaine tuttu Hollywood-pätkien tyhmänroh-

kea (anti)sankari. Eniten vaivaa on tosiaan nähty pikkukanien ”ohjaamiseen”, sillä lapsillakin riittää naurettavaa pupujussien saadessa kuuhulluuskohtauksia ja lennellessä kani-imurin putkistossa.

Tekisi mieli nähdä, millainen vakavikko tai tilintarkastajatyyppi pitää olla, jos ei pidä Wallacen ja Gromitin maailmasta. Viisi tähteä olisi rapshtanut, jos tietyistä päärooleista olisi tehty hiukan omaperäisempiä. Aikuisuuhumoriakin on mukana, kun Gromit vetää lopussa lady Tottingtonin läsnäolosta häkeltyneen Wallacen alaruumiin päälle suklaalaatikon, jossa on teksti May contain nuts (osuvasti käännetty Ei täysin munaton tyyppi). Disney ja Pixar-studiot – sori, jätte kak-koseksi!

MISTÄ ON PARHAAT RAKASTAJAT TEHTY?

Syksyn aikana Polyteekkarissa on väännetty peistä sukupuolirooleista. Kirjoittavan toimituskunnan kolme miestä ovat julistautuneet seksistisiksi idiooteiksi, ja teekkarimeininkiä on muutenkin kritisoitu kovalla kädellä. Ehkäpä nyt olisi jo aika tasoittaa tilejä hieman. Siksi päätinkin tasapuolisuuden nimissä paljastaa erään tiedon: teekkarit ovat nimittäin parhaita rakastajia.

Monet varmaan kokivat jo refleksiomaisen vastustusreaktion. Nekö elämättömät, pullonpohjasilmälaseja käyttävät olmit monitoriensa ääressä olisivat muka edes hyväksyttäviä rakastajia, saati sitten edes hyviä sellaisia. No tavallaan kyllä ja ei. Toki joukossa on tampoita, joiden näkemys romanttisesta illanvietosta on tilata pitsataksista tuplapizza tavallisen sijaan. Tällaiset voi huoletta jättää odottamaan aikuistumista, mutta ne toiset...

Useimmilla teekkareilla on jo lapse-na ollut kiinnostus tekniikan asioihin. Juuri he kasasivat tarhassa hienoimmat legolinnoitukset, purkivat kaikki lelut osatekijöihinsä ja kasasivat ne uudestaan aivan erinäköisiksi. Näiden tekosten takana ei ollut halu rikkoa paikkoja tai päästä mahdollisimman hyvin

opiskelupaikkoihin. Päinvastoin syynä oli vain uteliaisuus saada selville, miten asiat toimivat. Juuri tämä ominaisuus tekee teekkareista niin yliverkaisia.

Hänellähän on hypypissään mitä monimutkaisin haaste: selvittää miten kumppanin pään sisällä rakсутtaakaan. Miten vaikuttaa suudelma tuonne? Entäpä jos juoksutan sormeani näin? Tai jos puhallankin kevyesti näin? Miten kumppanin saakaan kiertymään korkkiruuville kaikkein vähäisimmillä liikkeillä? Mutta kaikkein parasta on ilmassa huokuva vilpittömyys. Tätä ei tehdä sen takia, että saisi pönkitettyä omaa egoaan tai että voisi kehuskella kavereilleen seuraavana päivänä. Ei suinkaan Perimmäisinä motiiveina ovat aito kiinnostuneisuus sekä uteliaisuus.

Toki tälläinkin asialla on omat varjopuolensa. Suurimpana näistä on ehkä se, että teekkarin mielenkiinnon kohde on vaihteleva, eikä sitä voi ennalta arvioida.

Monen itsetunto saattaa kokea kovankin kolauksen, mikäli häviää kiinnostavuuskilpailun tietokoneelle tai moottoripyörälle. Seurauksena on usein paiskottuja ovia ja poismuuttoja. Mutta omapahan on valintansa, jos kerran eivät ymmärrä hyvän päälle.

Suuret apinat

Jos maailman muuttuminen on Simonille järkytys, niin ei lukijakaan päästetä helpolla. Kirjan alussa Simon herää eräänä aamuna ja huomaa tyttökaverinsa muuttuneen rumaksi karvaiseksi eläimeksi. Harhainen itseään ihmiseksi luuleva viedään mielisairaalaan. Kun Simon riehuu, niin lääkäri tulee ja vetää nekkun pari kertaa ihan vain hoitomielellä.

Simpanssi on ihmisen lisäksi harvoja elukoita, jotka parittelevat sosiaalisuuttaan. Erona ihmiseen simpanssit parittelevat melkein kenen tahansa kanssa ja missä vain. Jossain vaiheessa kirja imee mukaansa, ja jatkuvaan nussimiseen tottuu. Huolestuttavaa on, että päästyäni sisälle kirjan maailmaan naarassimpanssit alkavat vaikuttaa kiihottavilta, eikä kirjaa voi käyttää matkalukemisena bussissa, kun naaraiden punaisten turvotusten kuvailu saa teltan housuihin vähän ennen omaa pysäkkiä.

”Pari opiskelijanaarasta oli täydessä, komeassa kiimassa, ja heidän turvotuksensa loistivat ankealla kadulla kuin vaaleanpuinaiset majakat. Oli tietenkin syntynyt naimarinki uros-turistien viiletessä paikalle kalliita kameroitaan ja videoitaan heilutellen niin että lakit lensivät päältä. Näkymä kyltin alla oli kuin jostain pilakuvasta. Todellakin näin Oxfordissa kiimaisia mellakoivia elukoita.”

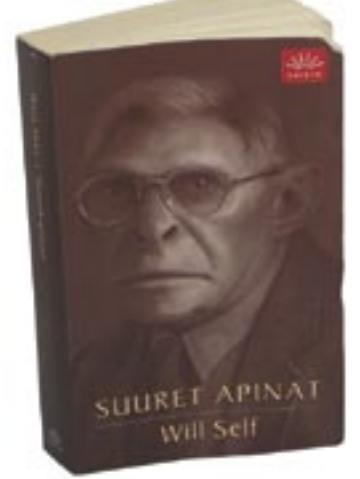
Mielenkiintoinen yhtäläisyys ihmisiin on myös apinoiden mieltymys perseisiin. Michille reaali maailmassa on tunnusomaista tsekata vastakkaiselta sukupuolelta ensin perse ja sitten vasta naama, mutta siinä missä nykyihminen kehuu toisen kasvoja kauniiksi, kehittyneet apinat kehuvat anaalia ja taputtelevat persettä. ”Ihailen teidän loistavaa persvakoanne, takamuksenne on kuin aamutähti ja epäsovinnaiset ajatuksenne ovat järjen majakka tässä harmaassa maa-

ilmassa. Sir, olen mitä nöyryin alamaisenne”.

Apinalle perseen kehuminen on normaalia toimintaa, ja taputtaminen osoittaa samanlaista hyväksyntää kuin kättely. Toisin sitä joutuu ihmisenä kieltämään mieltymyksensä, kun persettä tuijottelemalla saa litsarin, vaikka koko baari olisi samaa mieltä sukupuolesta riippumatta, että onpahan hyvä pyllä.

Yllättäen kirja ei siis kerrokaan simpansseista vaan ihmisistä. Kirjan simpanssit ovat kehittyneitä ja luomakunnan huipulla. Ihmiset taas Afrikasta löytyviä eläimiä, jotka kustelevat alkeellisesti puhumalla ja käyttävät käsiään ilkeyksiin. Apinoille tärkeä vuorovaikutus tapahtuu käpälöimällä ja sukimalla, niin ja tietenkin nussimalla. Seksi on vapaata, mustasukkaisuutta ei tunneta, ja apinat vetävät kokkeliä kuonoon minkä ehtivät.

Kirja (spoileri) huipentuu Simonin ja tätä hoitavan psykiatrin matkaan pimeimpään Afrikkaan tapaamaan ihmisiä luonnontilassa. Käsittämättömiä huutoja päästelevien ihmisten keskellä psykiatri kysyy: ”Anteeksi tämä spekulointi – että päähänpinttymäsi ihmisyydestäsi ja siitä etä ihminen olisi evoluution huipulle päässyt kädellinen taisi olla luonteeltaan enemmänkin satiirinen näytös ’huu?’”

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Tenttitulokset myöhässä?

Tenttijakson jälkeen on jälleen ajankohtaista muistaa, että niin tentti- kuin välikoearvosanojenkin on oltava saatavilla viimeistään kuukauden kuluessa koepäivästä. Jos tulokset myöhästyvät tästä ajankohdasta, voi tapauksesta ilmoittaa nimettömästi TKY:n sivuilla osoitteessa <https://www.tky.fi/opintopalvelut>.

Minun TKY:ni -järjestelmään tunnukset

Fukseille luotiin tunnukset minun TKY:ni järjestelmään. Järjestelmä lähettää salasanan ja käyttäjätunnuksen siihen osoitteeseen, jonka fuksi on ilmoittanut TKK:lle. Saimme noin 200 ilmoitusta toimimattomista osoitteista. Jos et ole saanut sähköpostissa tunnuksia TKY:n järjestelmään, sinun kannattaa tarkistaa omat tietosi TKK:lta.

Lähde mukaan TKY:n hallitukseen 2006!

Miltä TKY näyttää ensi vuonna? Jos sinulla on näkemys asiasta, nyt on elämäsi tilaisuus lähteä tekemään visiostasi todellisuutta!

TKY etsii innostuneita toimijoita vuoden 2006 hallitukseensa. Hallitus johtaa ylioppilaskunnan toimintaa, ja se on muutenkin loistava näköalapaikka koko Otaniemen opiskelijayhteisön toimintaan.

Hallituksen valinnan suorittaa TKY:n edustajisto:

- Ke 9.11.2005 klo 17.00 (K-sali) paneeli edustajiston puheenjohtajistoon ja hallituksen muodostajaksi pyrkiville.
- To 24.11.2005 klo 17.00 TKYE:n kokous 9/2005 ja 1/2006 (osa I): edustajiston puheenjohtajiston ja hallituksen muodostajan valinta.
- Ke 30.11.2005 klo 17.00 (D-sali) paneeli hallitusehdokkaille
- To 8.12.2005 klo 17.00 TKYE:n kokous 1/2005 (osa II): hallituksen valinta.

Hallitusehdokkaiden on oltava tiedossa 30.11. pidettävään paneeliin mennessä. Hallitusvalintaa edistää työryhmä, johon voit ottaa yhteyttä täysin luottamuksellisesti kaikissa valintaan liittyvissä kysymyksissä sekä ilmoittaaksesi kiinnostuksestasi lähteä mukaan hallitukseen. Koko työryhmän tavoitat osoitteella tkyh2006@tky.fi. Ryhmään kuuluvat puheenjohtaja Janne Viskari (050-560 5554), Lauri Pakkanen (045-673 7226), Elli Pyykkö (040-753 8948) ja Matti Änkö (050-594 4304). Yksittäisten hallituksen jäsenien toimenkuvia koskeissa kysymyksissä voi ottaa yhteyttä TKY:n nykyisen hallituksen jäseniin.

Polyteknikkojen Kuoron Rahaston apurahat

Polyteknikkojen Kuoron Rahaston tarkoituksena on stipendein ja apurahoin tukea ja edistää TKY:n ja sen piirissä toimivien yhdistysten jäsenten lauluharrastusta. Polyteknikkojen Kuoron Rahasto julistaa haettavaksi apurahat laulukaudelle 2005–2006.

Hakijoita pyydetään selvittämään lauluharrastuksensa sekä perustelemaan apurahan tarve. Hakemukseen on liitettävä hakijan henkilötunnus, verotuskunta, yhteystiedot ja tilinumero, kopio TKY:n jäsenmaksukuitista tai opiskelijakortista sekä selvitys lauluharrastuksen kuluista tosittineen laulukaudelta syyskuu 2005–elokuu 2006. Hakemukset tiistaihin 22.11.2005 mennessä osoitteeseen Polyteknikkojen Kuoron Rahasto, Markus Lehtonen PL 69, 02151 Espoo. Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Lisätietoja antaa Polyteknikkojen Kuoron Rahaston sihteeri Markus Lehtonen: 040 571 9977, markus.lehtonen@polyteknikkojenkuoro.fi.

Tule mukaan uuteen ja aktiiviseen museotoimikuntaan!

Uudistunut museotoimikunta kokoontuu aktiivisesti yhteen suunnittelemaan uusia tapoja tuoda teekkarihistoriaa ja -kulttuuria paremmin esille teekkariyhteisöön ja laajemminkin sekä hoitamaan Polyteekkarimuseota eli esittelemään sitä, pitämään yllä perusnäyttelyä ja luomaan uusia vaihtuvia näyttelyitä puolivuositain.

Etukäteen sinun ei tarvitse tuntea koko teekkarihistoriaa, museotoimikunnassa saat kyllä perusteellisen perehdytyksen! Haemme ensisijaisesti innostuneita, nuoria teekkareita, jotka ovat valmiita tekemään ja toimimaan. Ikä ei ole kuitenkaan mikään kynnyskriteeri, joten vähän vanhemmatkin aktiiviset ovat kyllä tervetulleita mukaan!

Jos kiinnostuit toiminnastamme, ota yhteys Polyteekkarimuseon intendenttiin Johanna Uusitaloon (johanna.uusitalo@tkk.fi) ja lähetä vapaamuotoinen hakemus tai ilmaise muuten kiinnostukseksi 30.11. mennessä. Samasta osoitteesta voi myös kysellä muuten vaan toimikunnan toiminnasta tai Polyteekkarimuseosta.

Äänitorveksi? HALlinnon OPiskelijaEDustajaksi 2006!

Lähde edustamaan opiskelijoita ja vaikuttamaan TKK:n asioihin ottamalla pikimmiten yhteyttä kiltasi opintovastaavaan tai meille tänne TKY:lle. Haloped-paikkoja on avoinna osastoneuvostoihin, tieteellisiin neuvostoihin, koulutusohjelmatoimikuntiin sekä moniin muihin TKK:n päättäviin elimiin. TKY tarjoaa opiskelijaedustajien tueksi haloped-oppaan, vuoden alussa järjestettävän koulutuksen sekä vertaistukea TKY:n haloped-työryhmässä. Muistathan, että esimerkiksi tutkinonuudistus ei missään tapauksessa ole vielä ohi!

Lisätietoja: sini.numminen@tky.fi, www.tky.fi/haloped.

TKY 133 -vuosijuhlaviikko

ma 7.11. TKY:n tekniikanpunaisen laulukirjan läpilaulanta Otarannan uudella saunalla (Otaranta 8 E) klo 17.00 alkaen. Tilaisuudessa suoritetaan myös Sitsilaulukilpailu 2005 -yleisäänestys ja palkintojen jako.

ti 8.11. Ilmaiskonsertti klo 16.00 M-salissa. Esintyjänä Polyteknikkojen orkesteri, Dominante ja Polyteknikkojen Kuoron tuplakvartetti.

ke 9.11. Tapa- ja etikettiluento klo 16.00 F-salissa. Tiina Metso opastaa hyvien tapojen pariin keskittyen lähinnä akateemisiin juhlisiin.

Fuksien juhlasitsit klo 19.00 Tähtisäli.
Lipunmyynti TKK:n ala-aulassa 21.10.–22.10. klo 10.00–14.00 tai niin kauan kuin lippuja riittää. Vain fukseille.

to 10.11. Bileet keskustassa Punavuoren SoHo:ssa (Ratakatu 9, Helsinki) klo 21–04, hinta 4 €. Lipunmyynti TKK:n ala-aulassa 31.10. lähtien.

TKY:n arkiston aarteiden ylimääräisten kappaleiden myynti klo 11–14 TKK:n ala-aulassa.

pe 11.11. **Dipoli tutuksi.** Ohjatut kiertokävelyt Dipolissa, minkä aikana tutustutaan rakennuksen tiloihin (muhinkin kuin juhlasaloihin) ja arkkitehtuuriin. Kiertokävelyt alkavat klo 14.00, 15.00 ja 16.00 Dipolin Käpyovelta. Ennakkoilmoittautuminen kiertokävelyille TKY:n teekkaripalveluun (max. 15 henkilöä/ryhmä).

la 12.11. Juhlailallinen ja tanssilliset Dipolissa klo 19.00 vuosijuhlaan ilmoittautuneille.

su 13.11. Silliaamalainen Servin mökissä klo 11.00. Liput 5 €. Vain lipun etukäteen ostaneille.

www.tky.fi

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajankohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Koneinsinööriilta

Ke 16.11. Inttibileet, Gorsu
To 17.11. Harkkasuuna, OK20iso+ sauna
22.–24.11. Kotimaan pitkä, Länsi-Suomi
To 1.12. KIKkujoulut
Ke 7.12. Farmasiasitsit

Puunjalostajakilta

9.11 Metsäteollisuusilta. Jykevä paketti fukseille metsäteollisuudesta.
16.11 Vaihtoonlähtöinfo, klo 15.00 P2. Kiinnostaako lähteä vaihtoon? Tule kuulemaan faktoja.
21.11 Naisten/Herrain sauna.
22.11 Krapularisaattori. Tiukka urheilupitoinen taistelu Tampereen Paperikerhoa vastaan.
24.11 Vaalikokous. Tule päättämään, ketkä päättävät ensi vuonna killan asioista.
26.11 PikkuJoulut. Syksyn parhaat bileet.
27.–29.11 Kolmikiltapikkujoulu uristeily. Risteilyä Prodekon ja Raksan kanssa.
30.11 Pikkujouluexcursio.

Vuorimieskilta

Pe 11.11. klo 16:15 Vaalikokous salissa VI (jos tiistain kokous 8.11. jää tauolle)
To 17.11. Vanhojen excu PoriCopperille, hinta 7€, ilmo Chillen 20.10 lähtien.
Ti 22.11. klo 17:00-21:00 Leffa-ilta Kinopolissa. 22 hlöä mahtuu.
Pe 25.11. Vuorimieskillan 58. vuosijuhla. Opiskelijat 55€ ja Valmistuneet 65€. Ilmoittautuminen 26.10.05 klo 12.00 lähtien osoitteessa vk.tky.fi.

YHDISTYKSET JA MUUT

AEGEE

Syksyllä on luvassa mm. Russian Night, kansainvälinen joulujuhla, konsertti sekä paljon muuta. Tapaamme keskiviikkoisin Bar Mendocinossa (Eerikinkatu 28), nähdään siellä!

28.11 Russian Night at KY (Pohj. Rautatiek. 21B)
10.–11.12 Christmas Party at Märkiö cottage

Metal Club Mökä

Pe 11.11.2005 Bändi- ja videoita, Smökki
Metelimusiikkia ja musavideoita screeniltä, livesoittoa tarjoavat Embreach ja Inferal. Jäsenille vapaa pääsy, omat eväät mukaan.
Ke 16.11.2005 klo 18
Hallituskähmyt, Heavy Corner. Kähmyissä jutellaan Mökän ensi vuoden toimihenkilö- ja hallituspaikoista, kysellään kiinnostuksen kohteita halukkailta ja kerrotaan mitä hommat pitävät sisällään.
Pe 25.11.2005 klo 19
Vaalikokous ja saunailta, Heinävaara. Valitaan kaudelle 2006 hallitus, toimihenkilöt ja tilintarkastajat. Lisäksi käsitellään Mökän virallisen nimen muutosta ja ry:ksi rekisteröitymisen vaatimia sääntömuutoksia. Alaovi menee kiinni klo 21.
Pe 16.12.2005 klo 19 Saunailta, Gorsu. Pikkujouluteema?
La–su 17.–18.12.2005
Mökäristeily, Helsinki–Tallinna
Mökäaktiivit risteilevät Helsingin ja Tallinnan väliä.
Pe 27.1.2006 klo 19 Saunailta, Heinävaara. Vuoden 2006 korkkaus. Heinävaaran sauna sijaitsee Rummunlyöjankatu 3A:ssa (6. krs) Espoon Leppävaarassa, alaovi menee kiinni klo 21.
La 28.1.2006 Return Of The Pagan Might, Gloria. 21.00
Evilion, 22.00 Noumena, 23.00
Skyforger, 00.20 Moonsorrow. Liput 10 eur.

Otaniemen Ympäristöseura

16.11. klo 18 Kirjallisuus- ja keskusteluilta Teekkarimuseolla
24.11. klo 18 Vaalikokous ja ilmastoaiheinen saunailta Gorsussa
Tervetuloa tapahtumiin! Lisätietoa osoitteesta oys.tky.fi.

Teekkarireserviläiset - TERES

Akateeminen Maanpuolustusyhdistys ARU ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään ti 22.11 klo 18:00 MPY:n kokoustiloissa (Döbelninkatu 2, Helsinki). Esillä sääntöjen 9. pykälän mukaiset asiat.

Ristin kilta

ke 9.11. Vaalikokous kappelilla klo 18
ti 15.11. Saunailta Hvittorpissa
ke 16.11. Kappeli-ilta - Seppo Palonen: Jeesuksen seuraamisesta, klo 19
www.ristinkilta.fi

GLOBAL RIOT!

– All in English!
Friday 25.11. 7pm & 10pm
At last! After a year of hard work, Club Laugh Riot finally presents a double club that is held completely in English language! On this special night

Steven Fletcher.

we present Mr Steven Fletcher, who comes from USA and flies from Norway to perform exclusively at Club Laugh Riot! Notice! Tickets are 8 euros, instead of usual 7. MC Antti Virtanen, Paul Westlake (Great

Britain), Rich Lyons (United States), HEADLINER: Steven Fletcher (United States) plus one or two domestic pros in open mics. www.laughriot.info/english.php

TUUKKA-NALLE

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS	TÄFFÄ
KE 9.11.	Nakkistroganoffia (vl), keit. Perunoita (l, g) Provençen broileria(l, g), riisiä(l, g) Falafel-kasvispyöryköitä (l), kurkkusalsa Mango-jogurttijuomaa	Lihamakaronilaatikkoo (vl) Intialaista hirssi-kaaliraitaa (l, g, veg) jugurttikastikkeella (vl, g) Aurajuustokeittoa (vl) Kreikkalaista salaattia À la carte: Grillattua lohta tartarkastikkeella	Kaikkiin annoksiin perunasosetta (pyydä l) Lihapyörykät herkkusienikastikkeen kera (vl) Kasvispihvit herkkusienikastikkeen kera (k, vl, pyydä ve) Kalanuggetit dipin kera (vl) + Salami-herkkusienipizza + Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)	Nakkistroganofia (l, m), perunaa (l, m, g) Rapeat kalafileet (l), tilli-kermaviilikastike (vl, g), perunaa Pinaattikeittoa ja kananmuna Meetwursti-parsapizzaa (vl) Broiler-nuudelisalaattia (l, m) A la carte: Grillipihvi (g, m, l), juustokermaperunaa (g, vl)	A la carte:grillipihvi Jauhelihakastiketta ja spagettia (l) Samettista punajuurikastiketta ja spagettia (vl) Kalaseljankaa (l, g)
TO 10.11.	Tonnikalapastavuokaa (vr, vl) Porsasta inkiväärikastikkeessa (l, m, vr), riisiä Porkkanapihvejä (l) jogurtti- hunajakastiketta (g) Ruusunmarjarahkaa	Kookoskermabroilerpataa (l, g) jasminerisillä Kasvispastavuokaa (vl) Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla Savulohisalaattia	Chili con Kana (vl) Kinkkukiusaus (vl, g) Kasviskiusaus (vl, g) + Jauheliha-fetapizza + Kasvispizza (feta, paprika, herkkusieni)	Lindstörninpihvi (l, m) kermakastike (vl), perunaa (l, m, g) Feta-kasvispataa (vr, g, vl), riisi (l, m, g) Hernekeittoa ja ohukaiset Jauhelihawrapit (vl) Pariloitu kirjolohi-perunasalaatti (g, vl) A la carte: Wieninleike (l, m), muusia (g)	A la carte: broilerleike ja valkosipulivoita Lihatäytteiset tortillat (vl) Kasvistäytteiset tortillat (vl) Juuressosekeittoa (vl, g)
PE 11.11.	Bolognesekastiketta (vr, l), pastaa Mantelikalaa (vl), perunasosetta (vl, g) sitruunalohko Feta-kasvispataa (g), riisiä (l, g) Kaura-omenapaistosta, vaniljakastiketta	Kebab (vl, g) Vuohenjuusto-kasvisgratiinia (vl) Kermaista savulohikeittoa (vl) Broilersalaattia À la carte: Paistettua kananpoikaa ananaskastikkeella	Jauhelihakastiketta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Kasvisbolognese (k, l, g, ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Kebab Wrap (vl, pyydä l, g) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (cheddar, paprika, sipuli)	Pyttipannua ja paistettu kananmuna Broiler-sinihomejuustokastiketta (vl), riisi (g, m, l) Juuressosekeittoa (vr, vl, g) Sinihomejuusto-kasvispizzaa (vl) Tonnikala-pastasalaattia (m, l) A la carte: Kampelaa katkaraputäytteellä (l, m), perunaa	Ribs-porsaanlihapihvit, pippurikermakastiketta Feta-parsakaalipaistosta (vl) Parsakeittoa
MA 14.11.	Lihapyöryköitä (l, m), yrtti- viipaleperunoita (l, g) Vatapa seittipataa (l, m, g), basmatiriisiä (l, g) Papu-herkkusienihöystöä (l, m, g), riisiä Luumurahkaa	Kalkkunaleike yrtti-appelsiinikastikkeell a(vl) Lämmintä kukkakaali-pestokastiketta (vl) Tomaattikeittoa ja paahdettuja leipäkuutioita (vl) Katkarapusalaattia	+Katkaraputäytteinen seileike dipin kera Kermainen viherpippuripossupata (vl) Soijapyörykät rakuunatomaattikastikkeessa (k, l, g, ve) + Kebabpizza (kebab-liha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Lihapyörykät (l, m) sinappikastike (vl), perunat Papu-herkkusienihöystöä, (l, m, g), riisi Borssikeittoa, (l, m, g, v), smetana (g, vl) Uuniperuna (g, l, m, v) katkaraputäyttettä (vl, g) Italialaista kinkku-pastasalaattia (vl) A la carte: Paistettua lohta (g, m, l) herkkusienikastiketta (vl)	A la carte:hawaijinleike Lihapullat paistinkastikkeessa (vl) Kasviskroketit ja vihannesmajonesikasti ketta (vl) Kalakeittoa (l, g)
TI 15.11.	Naudanlihastroganoffia (vl), perunoita (l, g) Jauhemaiksapihvejä (l, m, g), perunasosetta Keltaista kasviskastiketta (vr, vl), pastaa Omenakiisseliä	Burgundin härkäpataa (l, g) Porkkanaohukaisia omenaisella kastikkeella (vl) Makkarakeittoa(l, g) Kotijuustosalaattia	+ Wieninleike pippurikastikkeen kera (vl) Kookoskasvikset (k, l, g, ve) Broilerpyörykät mangodipin kera (vl) + Jauheliha-aurapizza + Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)	Kinkku-perunalaatikkoo Kanaa sitruunakastikkeessa (vr, l, m), riisi Linssi-kasviskeittoa (vr, l, m, g, v) Feta-tomaattipizzaa (vl) Mozzarella-tomaattisalaattia (vl, g) A la carte: Härkää (l, m, g), sinihomejuustokastike (vl), lohkoperuna (g, l, m)	A la carte:porsaanoisetit Tropical-broilerleike, ananascurrykastiketta Parsakaali-juustomedaljongit Jauhelihakeittoa (l, g)
KE 16.11.	Broileri-hedelmäkastiketta (vr, vl), riisiä Meetwursti-tomaattipannupizzaa (l) Kasvistortillat, chilikermaviiliä (vl, g) Minttusuklaamoussea	Lihapyöryköitä rosepippurikastikkeessa (vl) Porkkana-kookosriisivuokaa (l, g) Purjo-bataattiseosekeittoa (vl, g) Hedelmäistä kalkkunasalaattia À la carte: Härän noisetteja timjamikastikkeella	Kaikkiin annoksiin kuuluu lohkoperunat (l, g) Unimakkaraa sinappikastikkeen kera (vl) Paneroitua kalaa dipin kera (vl) Punajuurikroketit dipin kera (k, vl, pyydä l, ve) + Kinkku-anaspizza + Kasvispizza (soija, herkkusieni, paprika)	Viherpippuriporsasta (vl), riisi (g, l, m) Kasviskiusausta (vl, g) Kana-kasviskeittoa (l, m, g, vr) Tofu-kasviswrap (v, l, m) Kylmäsavu-kirjolohisalaattia (l, m, g) A la carte: Ananasleike (vl), paahdettua perunaa (g, l, m, v)	A la carte:grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti (l) Gorgonzolakastike ja spagetti (vl) Kasvisbortskeitto (l, g)
TO 17.11.	Kermaista jauhelihakastiketta (vl), riisiä Hampurin seitiä (vr, vl), perunoita Kasvisbolognesea (vr, l, m, g) spagettia Raparperimansikoita	Paneroidut lohileikkeet tartar-kastikkeella (vl) Soija-paprika-linssipataa (l, g, veg) Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla Salaattia marinoiduista ravioleista ja kasviksista	+ Chicken kiev hedelmäsalsan ja valkosipuliperunoiden kera Hernekeittoa (l, g) pannukakun kera Kasvishernekeittoa (k, l, g, ve) pannukakun kera Tonnikalapastaa (l) + Salami-herkkusienipizza + Kasvispizza (herkkusieni, sipuli, oliivi)	Kermaista jauhelihakastiketta (vl), perunat Paistettua seitiä (l, m), tillikastike (vl), perunat Parsakaalikeittoa (vr, l) Kasvistortillat (v, l, m) Sinihome-leipäjuustosalaattia (vl, g) A la carte: Porsaan lehtipihvi (l, m, g), paprrikastike (vl), perunat	A la carte:porsaanfilettä ,punaviinikattiketta ja kermaperunat Lohta, tillisitruunakstiketta (vl) Pyttipannua ja salsaa Kahdenkaalingratiinia (vl) Nakkikeittoa (l)
PE 18.11.	Unimakkara (l, g), perunasosetta (vl, g) Kalapuikot (l, m) perunasosetta (vl, g) Minimaissi-suolapähkinärisottoa (l, m, g) À la carte: Ananasleike, curry- kermaviilikastiketta Hedelmäsalaattia	Kanaviilokkia mustaherukkahillolla (vl) Hollandaise gratinoitua parsakaalia ja porkkanaa (vl) Jauhelihakeittoa (l, g) Lohi-melonisalaattia À la carte: Porsaanleike dijoninappikast ikkeella	Jauhelihakastiketta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Chili con Soija (k, l, g, ve) spagetin ja juustoraasteen kera Kalanuggetit tartardipin kera (vl) + Kana-fetapizza + Kasvispizza (feta, paprika, oliivi)	Kalkkunawokkia (vr, l, m, g), riisi (l, m, g, v) Unimakkara (l, m, g), pippuri- kermakastiketta (vl), perunat Tomaattista kikhernekeittoa (vr, l, m, g, v) Tonnikala-oliivipizzaa (vl) Katkarapusalaattia (g, l, m) A la carte: Broileria feta-pinaattitäytteellä (vl, g), riisi	Sveitsinleike,sitruunaa ja perunasosetta Kasvisgrepit Katkarapukeittoa (vl)
MA 21.11.	Mausteista broileririsottoa (l, m, g) Yrttilihapyöryköitä (l, m) tummaa kermakastiketta (vl) Linssi-kasvispataa (vr, l, m, g) Marjaisaa hovijälkiruokaa	Stroganoffia, smetanaa (vl) Kiinalaisia kasvis-kevätrollia makealla chilikastikkeella (vl) Katkarapu-nuudelikeittoa (l) Kreikkalaista salaattia	+ Smetanalohia (vl, g) Jauheliha-kasviskiusaus (vl, g) Kasvistroganoff (k, vl, g, pyydä l, ve) + Kinkku-herkkusienipizza + Kasvispizza (cheddar, paprika, sipuli)	Kinkkukastiketta Carbonara (vl), pastaa Kasvisgratiinia (vr, vl), riisiä (l, m, g) Lohikeittoa (l, m, g) Kebab-wrap (vl) Tomaatti-kotijuustosalaattia (vl, g) A la carte: Pippuripihvi (l, m, g), grilliperunat (v, l, m, g)	A la carte: wieninleike Broilerpastavuokaa Kasvispastavuokaa Lihakeittoa (l, g)
TI 22.11.	Paistettuja silakoita (l, m), perunasosetta (vl, g) Ranskalaista jauhelihakastiketta (l, g),perunasosetta Aurinkoista kasvispaellaa (vr,g) Hedelmärahkaa	Makkara-perunapyttipannua kurkkusalaattilla (l, g) Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vl) Tomaatti-basilikakeittoa (vl) Broilersalaattia	+ Porsaanleike tulisen jalopenosalsan kera Broilerlasagnettea (vl) Pinaattiohukaiset puolukkasurvoksen kera (k, l) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (aura, paprika, herkkusieni)	Tonnikalakiusausta (vl, g) Porsas-juurespataa (l, m, g), riisi (l, m, g) Omena-porkkanaseosekeittoa (l, m, g, v, vr) Kinkku-anaspizzaa (vl) Juustosalaattia (vl, g) A la carte: Paistettua siikaa (l, m, g), hollandaisekastiketta (vl), perunat	A la carte: metsästäjänleike Minigrillers barbeque ja pippurikastiketta Viherpihvit ja pippurikastiketta Kalakeittoa (vl, g)

DIPOLI BUFFET AVOINNA
LAUANTAISIN KLO 11.30-15.00

SMÖKKI
SULJETTU 12.11. - 13.11. TKY:N
VUOSIJUHLAN TAKIA.

Dipoli
La 19.10.

Jauhelihapihvit kerma-
pippurikastiikeella (vl)
Tomaatti-basilikapastaa (vl)

Servin Mökki
la 19.11

Pyttipannua paistetun
kananmunan kera (l, g)
Kasvispyttipannua paistetun
kananmunan kera (k, l, g,
pyydä ve)
Valkosipulibroileripataa (vl,
pyydä l)
+ Jauheliha-herkkusienipizza
+ Kasvispizza (aura,
herkkusieni, paprika)

Servin Mökki
su 20.11

Kinkku-aurajuustopastaa (vl)
Broilerikiusaus (vl, g)
Kasvispihvit dipin kera (k, vl,
pyydä ve)
+ Salami-anaspizza
+ Kasvispizza

